

34-35-36-37-38

Handelingen -39-40-41-42-43

VLAAMSE RAAD

ZITTING
1984-1985

Vergaderingen van juni 1985

SUBSIDIERING PRIVAATRECHTELIJKE NEDERLANDSTALIGE ARCHIEF- EN
DOCUMENTATIECENTRA
SUBSIDIEREGELING POLITIEKE VORMINGSINSTELLINGEN
WIJZIGING WAARBORGGRENS GEWEST BEVORDERING ECONOMISCHE EXPANSIE
PREVENTIEF BEDRIJFSBELEID
SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN
SUBSIDIEREGELING NEDERLANDSTALIG ONTWIKKELINGSWERK VOOR
VOLWASSENEN
SUBSIDIERING PARTICULIERE SPORTINFRASTRUCTUUR
ERKENNING NIET-OPENBARE TELEVISIEVERENIGINGEN
VERBREIDING AUDIOVISUELE PROGRAMMA'S VAN PLAATSELIJK BELANG
WIJZIGING EN AANVULLING WET RUIMTELIJKE ORDENING EN STEDEBOUW
WIJZIGINGJACHTWET
BEVOEGDHEID GEMEENSCHAP PERSOONSGEBONDEN AANGELEGENHEDEN
BIJZONDERE JEUGDBIJSTAND
ADMINISTRATIEF TOEZICHT OP GEMEENTEN
MOTIE VOORKOMING DISCRIMINATIE IDEOLOGISCHE EN FILOSOFISCHE REDENEN
OMVORMING COMMISSARIAAT-GENERAAL INTERNATIONALE CULTURELE
SAMENWERKING
SAMENWERKINGSAKKOORD MET DUITSTALIGE GEMEENSCHAP
MILIEUVERGUNNING
BELEID GEMEENSCHAP INTERNATIONALE CULTURELE SAMENWERKING

Inhoud

Nr. 34 **Maandag 24 juni 1985**
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1123

Ontwerpen van decreet
Indiening en verwijzing, blz. 1123

Voorstellen van decreet
Indiening en verwijzing, blz. 1123

Ontwerp van resolutie
Indiening en verwijzing, blz. 1124

Voorstellen van resolutie
Indiening en verwijzing, blz. 1124

Advies van de Raad van State
Indiening en verwijzing, blz. 1124

Verslagen
Indiening, blz. 1124

Aanvullend verslag
Indiening, blz. 1125

Motie
Indiening, blz. 1125

Opmerking van het Rekenhof
Indiening, blz. 1125

Interpellatie (R.v.O. art. 67)
Indiening, blz. 1125

Dringende vraag (R.v.O. art. 66, 5)
Dringende vraag van de heer J. DeMol tot de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud, over de plannen om Nieuwdonk-B erlare uit te bouwen tot een recreatiecentrum, blz. 1125

Vragen (R.v.O. art. 66)
Vraag van mevrouw M. Tyberghien-Vandenbussche tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de aankoop, de verhuring en de bestemming van de Villa Maritza te Oostende, blz. 1126

Vraag van de heer D. Vervaeet tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de onverantwoorde televisie-uitzending, door de BRT, van de geweldadigheden die de voetbalmatch Juventus-Liverpool voorafgingen, blz. 1127

Vraag van de heer F. Geyselings tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over het waterzuiveringsbeleid en het reinigen van de oppervlaktewateren, blz. 1128

Vraag van de heer D. Vervaeet tot de heer R. De Wulf, Gemeenschapsminister van Gezondheidsbeleid, en de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over de loodvergiftiging ten gevolge van schilderwerk aan hoogspanningsmasten

Vraag van de heer J. Valkeniers tot de heer R. De Wulf, Gemeenschapsminister van Gezondheidsbeleid, en de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over de loodvergiftiging ten gevolge van schilderwerk aan hoogspanningsmasten, blz. 1128

Vraag van de heer E. Baldewijns tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over het storten van vliegass te Genk-Sledderlo, blz. 1129

Voorstel van decreet van de heer A. De Beul c.s. houdende erkenning en subsidiëring van de privaatrechtelijke Nederlandstalige archief- en documentatiecentra – 308 (1984-1985) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 1130
Sprekers : de heren P. Breyne, verslaggever, W. Seeuws, L. Dierickx, A. De Beul, Minister K. Poma

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1133

Voorstel van decreet van de heren G. Verhaegen, E. Beysen, J. Van Elewycq en P. Van Grembergen houdende de subsidie-regeling van het Nederlandstalig sociaal-cultureel vormingswerk met volwassenen in politieke vormingsinstellingen – 331 (1984-1985) – Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking, blz. 1135
Sprekers : de heren W. Seeuws, verslaggever, E. Beysen, G. Verhaegen, L. Dierickx, J. Van Elewycq

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1143

Ontwerp van decreet houdende wijziging van artikel 2 van het decreet van 16 juni 1981 tot vaststelling van de grens der verbintenissen van de waarborg van het Vlaamse Gewest bij toepassing van de wet van 17 juli 1959 tot uitvoering en ordening van maatregelen tot bevordering van de economische expansie en de oprichting van nieuwe industrieën en de wet van 30 december 1970 op de economische expansie – 307 (1984-1985) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 1147
Sprekers : de heren P. Deprez, verslaggever, O. Van Ooteghem, Minister H. Schiltz

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1149

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1150

Nr. 35 **Maandag 24 juni 1985**
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1151

Ontwerp van decreet houdende oprichting van een Vlaamse Commissie voor Preventief Bedrijfsbeleid – 299 (1984-1985) – Nrs. 1 tot 5

Algemene bespreking, blz. 1151
Sprekers : de heren P. Deprez, verslaggever, A. Denys, N. De Batselier, M. Olivier, O. Van Ooteghem, Minister G. Geens

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1161
Spreker : de heer L. Bril

Ontwerp van decreet op de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen – 304 (1984-1985) – Nrs. 1 tot 8

Algemene bespreking, blz. 1165
Sprekers : de heren M. Olivier, L. Bril, O. Van Ooteghem, N. De Batselier

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1169
Sprekers : de heer O. Van Ooteghem, Minister G. Geens

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1172

Nr. 36 **Dinsdag 25 juni 1985**
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1173

Ontwerp van decreet houdende de subsidieregeling van projecten en organisaties inzake het Nederlandstalig ontwikkelingswerk voor volwassenen en specifieke subsidieregeling voor bijzondere doelgroepen en problemen in het kader van het Nederlandstalig sociaal-cultureel vormings- en ontwikkelingswerk – 315 (1984-1985) – Nrs. 1 tot 4

Algemene bespreking, blz. 1173
Sprekers : de heren M. Decoster, verslaggever, P. Breyne, W. Seeuws, L. Dierickx, E. Beysen, A. De Beul, Minister K. Poma

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1183
Spreker : Minister K. Poma

Voorstel van decreet van de heer A. Diegenant c.s. houdende subsidiëring van werken tot het oprichten en/of verbeteren van private sportinfrastructuur – 24 (1981-1982) – Nrs. 1 tot 5

Algemene bespreking, blz. 1190
Sprekers : de heren P. Breyne, verslaggever, W. Seeuws, A. Diegenant, Minister K. Poma
Artikelsgewijze bespreking, blz. 1198

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1199

Nr. 37 **Dinsdag 25 juni 1985**
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1201

Voorstel van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 1201

Advies van de Raad van State

Indiening en verwijzing, blz. 1201

Motie van orde

Voorstel tot verdaging van een beraadslaging, blz. 1201

Sprekers : de heren A. DeBeul, J. Van Elewycq, mevrouw M. Smet, Minister K. Poma, mevrouw W. Demeester-De Meyer

Interpellatie (R.v.O. art. 67)

Interpellatie van de heer J. De Mol tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de instandhouding van het cultureel patrimonium en de monumenten die eigendom zijn van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, blz. 1203

Sprekers : de heer J. De Mol, Minister K. Poma

Ontwerp van decreet betreffende het overbrengen van klank- en televisieprogramma's in de radiodistributie- en teledistributienetten en betreffende de erkenning van niet-openbare televisieverenigingen – 303 (1984-1985) – Nrs. 1 tot 9

Voorstel van decreet van de heer H. Van Rompaey c.s. houdende regeling van het verbreiden van audiovisuele programma's van plaatselijk belang via de netten voor distributie van radio-omroepuitzendingen in de woningen van derden – 221 (1982-1983) – Nrs. 1 en 2

Stemming over het voorstel tot verdaging van de beraadslaging, blz. 1206

Spreker : de heer J. Van Elewycq

Algemene bespreking, blz. 1206

Sprekers : de heren I. Van Belle, Minister K. Poma, H. Van Rompaey, J. Van Elewycq, G. Verhofstadt, G. Temmerman, A. De Beul, L. Van den Bossche, J. De Seranno, E. Beysen, mevrouw M. Van Puymbroeck

Ontwerp van decreet betreffende het overbrengen van klank- en televisieprogramma's in de radiodistributie- en teledistributienetten en betreffende de erkenning van niet-openbare televisieverenigingen – 303 (1984-1985) – Nrs. 1 tot 9

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1239

Sprekers : de heren J. Van Elewycq, Minister K. Poma, de heren A. De Beul, L. Van den Bossche, I. Van Belle, G. Verhaegen

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1253

Nr. 38 **Woensdag 26 juni 1985**
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1255

Advies van de Raad van State

Indiening en verwijzing, blz. 1255

Voorstel van decreet van de heer T. Kelchtermans c.s. houdende wijziging van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van stebouw

Algemene bespreking, blz. 1255

Sprekers : de heren J. De Mol, J. Leclercq, H. Van Rompaey, verslaggever, T. Kelchtermans, Minister Akkermans

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1262

Spreker : de heren J. De Mol, H. Van Rompaey

Ontwerp van decreet houdende wijziging van de jachtwet van 28 februari 1882 – 310 (1984-1985) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 1264

Sprekers : de heren E. Desutter, verslaggever, G. Temmerman, L. Dieckx, Minister P. Akkermans, J. De Mol

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1274

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1275

Nr. 39 **Woensdag 26 juni 1985**
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1277

Voorstel van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 1277

Nota over de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap inzake persoonsgebonden aangelegenheden

Ontwerp van resolutie

– 312 (1984-1985) – Nrs. 1 tot 3

Debat, blz. 1277

Sprekers : de heren P. Tant, verslaggever, W. Peeters, E. Beysen, G. Verhaegen, Minister G. Geens

Ontwerp van decreet inzake bijzondere j eugdbij stand

– 309 (1984-1985) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 1287

Sprekers : de heren A. Bourgeois, verslaggever, G. Verhaegen, E. De Groot, L. Van den Bossche, D. Vervaeke

Advies van de Raad van State

Indiening en verwijzing, blz. 1296

Ontwerp van decreet inzake bijzondere j eugdbij stand

– 309 (1984-1985) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking (Voortzetting), blz. 1296

Spreker : Minister R. Steyaert

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1298

Ontwerp van decreet houdende vaststelling, voor het Vlaamse Gewest, van regelen betreffende de organisatie van de procedure alsook de uitoefening van het administratief toezicht op de gemeenten – 321 (1984-1985) – Nrs. 1 en 2

Voorstel tot verwijzing naar Commissie, blz. 1305

Sprekers : Minister M. Galle, de heren J. Van Elewycq, A. De Beul, G. Verhaegen, E. Beysen, E. Vankeirsbilck, P. Tant

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1307

Interpellaties (R.v.O. art. 67)

Interpellatie van de heer D. Vervaeke tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over de vaagheid en de onduidelijkheid van de directe planning van het Ontwerpplan Afvalstoffen 1986-1990, Deel Vlaams-Brabant

Interpellatie van de heer F. Geyselings tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over het Ontwerpplan Afvalstoffen 1986-1990, blz. 1307

Sprekers : de heren D. Vervaeke, F. Geyselings, D. Horlait, Minister J. Lenssens

Interpellatie van de heer F. Geyselings tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu Waterbeleid en Onderwijs, over de beveiliging van de bevolking tegen brand- en explosiegevaar in de nabijheid van opslagplaatsen van vloeibaar gas, blz. 1313

Sprekers : de heer F. Geyselings, Minister J. Lenssens

Indiening van moties, blz. 1316

Interpellatie van de heer F. Geyselings tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over het laks beleid en de tekortkomingen in verband met milieuproblemen nabij stortplaatsen en de watervervuiling in het bijzonder, blz. 1317

Sprekers : de heer F. Geyselings, Minister J. Lenssens

Indiening van moties, blz. 1321

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1321

Nr. 40 **Donderdag 27 juni 1985**
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1323

Interpellaties (R.v.O. art. 67) (Voortzetting)

Interpellatie van de heer J. Dupré tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van

Economie en Werkgelegenheid, over de verheffing van het Arrondissement Turnhout van ontwikkelingszone categorie 2 naar ontwikkelingszone categorie 1 en de verlening van dezelfde EFRO-steun aan het Arrondissement Turnhout als aan de Provincie Limburg, blz. 1323

Sprekers : de heren J. Dupré, J. Sleeckx, Minister G. Geens

Samenstelling van een Commissie

Wijziging onder de plaatsvervangende leden, blz. 1329

Interpellaties (R.v.O. art. 67) (Voortzetting)

Interpellatie van de heer T. Kelchtermans tot de heer J. Buchmann, Gemeenschapsminister van Huisvesting, over de problemen in de sector sociale huisvesting, blz. 1329

Sprekers : de heer T. Kelchtermans, Minister J. Buchmann

Interpellatie van de heer E. De Groot tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsmi-
nister van Economie en Werkgelegenheid, over de houding van de Vlaamse Executieve ten opzichte van de economische re-conversie van de Rupelstreek, blz. 1323

Sprekers : de heer E. De Groot, Minister G. Geens

Interpellatie van de heer F. Piot tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid, over de houding van de Vlaamse Executieve in verband met de gewenste verlenging van het statuut van ontwikkelingszone van Noord-Hageland, blz. 1336

Sprekers : de heer F. Piot, Minister G. Geens

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1339

minister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud, over de toenemende bodemerosie ten gevolge van de ruilverkaveling van landbouwgronden, blz. 1341

Sprekers : de heren F. Geyselings, J. De Seranno

Voorstel van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 1345

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1345

Voorstel van decreet van de heer A. De Beul c.s. houdende erkenning en subsidiëring van de privaatrechtelijke Nederlandstalige archief- en documentatiecentra – 308 (1984-1985) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming, blz. 1345

Sprekers : de heren L. Dierickx, F. Swaelen

Voorstel van decreet van de heren G. Verhaegen, E. Beysen, J. Van Elewycq en P. Van Grembergen houdende de subsidie-regeling van het Nederlandstalig sociaal-cultureel vormingswerk met volwassenen in politieke vormingsinstellingen – 331 (1984-1985) – Nrs. 1 tot 3

Aangehouden stemmen, blz. 1346

Hoofdelijke stemming, blz. 1347

Spreker : de heer L. Dierickx

Ontwerp van decreet houdende wijziging van artikel 2 van het decreet van 16 juni 1981 tot vaststelling van de grens der verbintenissen van de waarborg van het Vlaamse Gewest bij toepassing van de wet van 17 juli 1959 tot uitvoering en ordening van maatregelen tot bevordering van de economische expansie en de oprichting van nieuwe industrieën en de wet van 30 december 1970 op de economische expansie – 307 (1984-1985) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming, blz. 1348

Ontwerp van decreet houdende oprichting van een Vlaamse Commissie van Preventief Bedrijfsbeleid – 299 (1984-1985) – Nrs. 1 tot 5

Aangehouden stemmen, blz. 1349

Sprekers : de heren N. De Batselier, R. Declercq

Hoofdelijke stemming, blz. 1350

Sprekers : de heren E. Beysen, N. De Batselier

Ontwerp van decreet op de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen – 304 (1984-1985) – Nrs. 1 tot 8

Aangehouden stemmen, blz. 1352

Spreker : de heer J. Van Elewycq

Hoofdelijke stemming, blz. 1356

Spreker : de heer N. De Batselier

Ontwerp van decreet betreffende het overbrengen van klank- en televisieprogramma's in de radiodistributienetten en betreffende de erkenning van niet-openbare televisieverenigingen

– 303 (1984-1985) – Nrs. 1 tot 9

Motie ter voorkoming van discriminatie om ideologische en filosofische redenen – 342 (1984-1985) – Nr. 1, blz. 1357

Spreker : de heer J. Van Elewycq

Ontwerp van decreet houdende subsidiëring van projecten en organisaties inzake het Nederlandstalig ontwikkelingswerk voor volwassenen en specifieke subsidiëring voor bijzondere doelgroepen en problemen in het kader van het Nederlandstalig sociaal-cultureel vormings- en ontwikkelingswerk – 315 (1984-1985) – Nrs. 1 tot 4

Aangehouden stemmen, blz. 1358

Hoofdelijke stemming, blz. 1359

Voorstel van decreet van de heer A. Diegenant c.s. betreffende de subsidiëring van het oprichten, verbeteren en/of aankopen van private sportinfrastructuur – 24 (1981-1982) – Nrs. 1 tot 5

Hoofdelijke stemming, blz. 1360

Voorstel van decreet van de heer T. Kelchtermans c.s. houdende wijziging van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw – 286 (1984-1985) – Nrs. 1 tot 3

Aangehouden stemming, blz. 1361

Hoofdelijke stemming, blz. 1362

Sprekers : de heren J. Leclercq, J. De Mol

Ontwerp van decreet houdende wijziging van de jachtwet van 28 februari 1882 – 310 (1984-1985) – Nrs. 1 tot 3

Aangehouden stemmen, blz. 1363

Spreker : de heer L. Dierickx

Hoofdelijke stemming, blz. 1364

Sprekers : de heren G. Temmerman, J. De Mol

Nota over de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap inzake persoonsgebonden aangelegenheden

Ontwerp van resolutie

– 312 (1984-1985) – Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming, blz. 1366

Ontwerp van decreet inzake bijzondere jeugdbijstand

– 309 (1984-1985) – Nrs. 1 tot 3

Aangehouden stemming, blz. 1367

Hoofdelijke stemming, blz. 1368

Sprekers : de heren L. Van den Bossche, D. Vervaeke

Moties tot besluit van de interpellatie van de heer J. De Mol tot de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud, over de bescherming van de vos in Vlaanderen

Hoofdelijke stemming, blz. 1369

Nr. 41 **Donderdag 27 juni 1985**
 Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1341

Advies van de Raad van State

Indiening en verwijzing, blz. 1341

Samenstelling van een Commissie

Wijziging onder de plaatsvervangende leden, blz. 1341

Motie van orde

Voorstel tot aanvulling van de agenda, blz. 1341

Sprekers : de heren J. De Seranno, J. Van Elewycq

Interpellaties (R.v.O. art. 67) (Voortzetting)

Interpellatie van de heer F. Geyselings tot de heer P. Akkermans, Gemeenschapsmi-

Samenstelling van een commissie

Wijziging onder de vaste leden, blz. 1370

Motie van orde

Voorstel tot aanvulling van de agenda, blz. 1370

Sprekers : de heren J. De Seranno, J. Van Elewyck, G. Verhaegen, J. Leclercq

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1371

Nr. 42

Vrijdag 28 juni 1985
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1373

Samenstelling van een commissie

Wijziging onder de vaste leden, blz. 1373

Ontwerp van decreet houdende omvorming van het Commissariaat-Generaal voor de Internationale Culturele Samenwerking van de Nederlandse Cultuurgemeenschap in België, opgericht bij decreet van 8 juli 1980, tot Commissariaat-Generaal voor de Internationale Samenwerking van de Vlaamse Gemeenschap – 335 (1984-1985) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 1373

Sprekers : de heren C. De Cooman, verslaggever, H. Van Wambeke, P. Van Grembergen, E. Beysen, Minister J. B. uchmann

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1379

Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het samenwerkingsakkoord tussen de Vlaamse Gemeenschap en de Duitstalige Gemeenschap ondertekend te Alden Biesen op 22 mei 1985 – 336 (1984-1985) – Nr. 1

Algemene bespreking, blz. 1380

Sprekers : de heren H. Van Wambeke, verslaggever, P. Van Grembergen, G. Verhaegen, mevrouw M. Van Puymbroeck, Minister J. Buchmann

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1383

Voorstel van resolutie van de heer H. Suykerbuyk betreffende het beleid van de Vlaamse Gemeenschap inzake de internationale culturele samenwerking – 337 (1984-1985) – Nrs. 1 tot 3

Bespreking, blz. 1383

Sprekers : de heren H. Van Wambeke, verslaggever, P. Van Grembergen, E. Beysen

Samenstelling van een commissie

Wijziging onder de vaste leden, blz. 1386

Ontwerp van decreet betreffende de milieuvergunning – 291 (1984-1985) – Nrs. 1 tot 18

Voorstel van decreet van de heer L. Vanvelthoven c.s. houdende reglementering voor de hinderlijke inrichtingen – 282 (1984-1985) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 1387

Sprekers : mevrouw J. DeLoore-Raeymaekers, verslaggever, de heren L. Vanvelthoven, Minister J. Lenssens, de heren G. Verhaegen, J. Bosmans

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1394

Nr. 43

Vrijdag 28 juni 1985
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1395

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1395

Mededeling van de Voonitter

Beslissing van het College van Voorzitters van de Wetgevende Kamers, van de Vlaamse Raad en van de Conseil de la Communauté française over de ontvanke-lijkheid van de motie van de heren J. Van Elewyck en A. DeBeule c.s. ter voorkoming van discriminatie om ideologische en filosofische redenen, blz. 1395

Ontwerp van decreet betreffende de milieuvergunning

– 291 (1984-1985) – Nrs. 1 tot 19

Voorstel van decreet van de heer L. Vanvelthoven c.s. houdende reglementering voor de hinderlijke inrichtingen – 282 (1984-1985) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking (Voortzetting), blz. 1396

Sprekers : de heer J. DeMol, mevrouw O. Lefeber, de heer L. Dierickx, Minister M. Galle, Minister J. Lenssens

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1407

Sprekers : de heer J. De Mol, Minister J. Lenssens, de heren P. Matthys, F. Geyselings, J. Leclercq, L. Vanvelthoven

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1426

Sprekers : Minister M. Galle, de heren G. Temmerman, V. Vanderheyden, J. Desseyn, J. Van Elewyck, G. Verhaegen, P. Van Grembergen, M. Olivier

Ontwerp van decreet houdende vaststelling voor het Vlaamse Gewest, van regelen betreffende de organisatie van de procedure alsook de uitoefening van het administratief toezicht op de gemeenten – 321 (1984-1985) – Nrs. 1 tot 7

Algemene bespreking, blz. 1427

Sprekers : de heren E. Vankeirsbilck, verslaggever, J. Desseyn, Minister M. Galle

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1435

Voorstel van decreet van de heer E. Desut-

ter houdende aanvulling van artikel 58 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedbouw – 66 (1981-1982) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 1440

Spreker : de heer R. Van Rompaey, verslaggever

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1440

Ontwerp van decreet houdende omvorming van het Commissariaat-Generaal voor de Internationale Culturele Samenwerking van de Nederlandse Cultuurgemeenschap in België, opgericht bij decreet van 8 juli 1980, tot Commissariaat-Generaal voor de Internationale Samenwerking van de Vlaamse Gemeenschap – 335 (1984-1985) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming, blz. 1440

Spreker : mevrouw M. Van Puymbroeck

Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het samenwerkingsakkoord tussen de Vlaamse Gemeenschap en de Duitstalige Gemeenschap, ondertekend te Alden Biesen op 22 mei 1985

Hoofdelijke stemming, blz. 1442

Voorstel van resolutie van de heer H. Suykerbuyk betreffende het beleid van de Vlaamse Gemeenschap inzake de internationale culturele samenwerking – 337 (1984-1985) – Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming, blz. 1442

Ontwerp van decreet betreffende de milieuvergunning

– 291 (1984-1985) – Nrs. 1 tot 19

Aangehouden stemmen, blz. 1443

Sprekers : de heren D. Vervaeke, L. Vanvelthoven, J. DeMol, Minister J. Lenssens

Hoofdelijke stemming, blz. 1452

Sprekers : de heren L. Vanvelthoven, J. De Mol

Ontwerp van decreet houdende vaststelling, voor het Vlaamse Gewest van regelen betreffende de organisatie van de procedure alsook de uitoefening van het administratief toezicht op de gemeenten – 321 (1984-1985) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming, blz. 1453

Voorstel van decreet van de heer E. Desutter houdende aanvulling van artikel 58 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedbouw – 66 (1981-1982) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming, blz. 1454

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1455

VOORZITTER : de heer J. Pede

– De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.

De vergadering wordt geopend om 10 uur.

De Voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

M. Heughebaert ; gezondheidsredenen.

A. Deneir, J. Gabriels, L. Pans, L. Van den Brande, O. Van den Broeck, M. Vandenhove ; ambtsverplichtingen.

ONTWERP VANDECREET houdende de subsidieregeling van projecten en organisaties inzake het Nederlandstalig ontwikkelingswerk voor volwassenen en specifieke subsidieregeling voor bijzondere doelgroepen en problemen in het kader van het Nederlandstalig sociaal-cultureel vormings- en ontwikkelingswerk
– 315 (1984-1985) – Nrs. 1 tot 4

Algemene bespreking

De Voorzitter : Aan de orde is het ontwerp van decreet houdende de subsidieregeling van projecten en organisa-

ties inzake het Nederlandstalig ontwikkelingswerk voor volwassenen en specifieke subsidieregeling voor bijzondere doelgroepen en problemen in het kader van het Nederlandstalig sociaal-cultureel vormings- en ontwikkelingswerk

De algemene bespreking is geopend.

De heer Decoster, verslaggever, heeft het woord.

De heer M. Decoster, verslaggever (**op de tribune**) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, uw Commissie voor Culturele Aangelegenheden en Pedagogische en Didactische Vorming heeft gedurende twee vergaderingen grondig voorliggend ontwerp van decreet besproken, ontwerp van decreet dat reeds inhoudelijk in de beleidsverklaring van de Vlaamse Executieve was opgenomen.

Wat beoogt in feite nu dit ontwerp van decreet ?

Door dit ontwerp van decreet wordt voornamelijk getracht de volgende drie punten te verwezenlijken :

1. De vaststelling van een degelijke wettelijke regeling voor een aantal organisaties die nog worden gesubsidieerd op basis van het koninklijk besluit van 24 maart 1967. Deze organisaties waar het om gaat zitten nog in een subsidiesysteem van vijftig procent nationaal initiatief of vijfentwintig procent regionaal initiatief op basis van de aanvaarde uitgaven. Analooch met de andere decreten, gaan we voor het vijfde decreet naar een regeling van vijftienentwintig procent of tachtig procent voor de personeels-

kosten.

2. Zal het betoelagingsstelsel uitsluitend worden afgestemd op educatieve activiteiten met volwassenen, zodat andere activiteiten niet meer zullen worden betoelaagd.

3. Zullen, via een positieve discriminatie van activiteiten, prioriteiten naar de sector worden gelegd. En deze projecten kunnen twee richtingen uit : enerzijds kan men die richten op bijzondere doelgroepen en anderzijds kan men bijzondere problematieken in aanmerking nemen.

Het decreet voorziet in een aansporing voor de werking met mensen zoals bij voorbeeld migranten, laaggeschoolden, minder-validen en langdurig zieken. Het is duidelijk dat hierdoor een prioriteitenbeleid mogelijk wordt gemaakt. De **bijzondere problematieken** die men kan behandelen kunnen bij voorbeeld zijn : overgang van arbeid naar niet-arbeid, met andere woorden de voorbereiding op pensioen en het opvangen van de gevolgen van de werkloosheid ; de relatieproblemen zoals bij voorbeeld de gezins- en echtscheidingsproblemen ; het leefmilieu in het kader van de maatschappelijke verandering ; en ten slotte de vredesvraagstukken in de mondiale vorming.

Wat de betoelagingswijze betreft, bevat het ontwerp vooreerst een regeling voor projecten volkswaardering en projecten met bijzondere doelgroepen en stippelt vervolgens een regeling uit voor de organisaties voor ontwikkelingswerk en de organisaties voor bijzondere doelgroepen.

Decoster

Om deze algemene inhoudelijke benadering van voorliggend ontwerp van decreet af te sluiten, moet ik nog vermelden dat afwijkingen kunnen worden toegestaan aan instellingen en of verenigingen, die hetzij erkend zijn door andere decreten of organisaties die erkend zijn door dit decreet, met voornoemde prioriteit te werken. Deze afwijkingen houden dan een meer gunstige subsidiëring in. Gelet op de diversiteit van organisaties die momenteel erkend zijn op basis van het koninklijk besluit van 24 maart 1967, is het niet mogelijk om al deze organisaties onder te brengen onder voorliggend decreet, alhoewel dit aanvankelijk wel werd vooropgesteld. Nochtans is het de bedoeling om later, binnen de sector volkswontwikkeling, in een aantal specifieke, decretaire regelingen te voorzien voor organisaties erkend op basis van het koninklijk besluit van 24 maart 1967, en die niet, wat het geheel van hun werking betreft, onder de voorwaarden van dit decreet volwaardig kunnen worden gehonoreerd.

Het is dan ook duidelijk dat, zodra deze bij komende decretaire regelingen tot stand zijn gekomen, men het koninklijk besluit van 24 maart 1967 kan opheffen.

Concluderend wil ik onderstrepen en dat, zoals de aanhef van dit ontwerp van decreet laat veronderstellen, het belang van dit decreet besloten ligt in de subsidiëring. Inderdaad, daar waar het koninklijk besluit van 24 maart 1967 de activiteiten postfactum subsidieerde, wordt nu een nieuw subsidiesysteem ingevoerd, namelijk een projectsubsidiëring, waarbij een onderscheid wordt gemaakt tussen het eigenlijke ontwikkelingswerk en de activiteiten die gericht zijn op bijzondere doelgroepen.

Tijdens de artikelsgewijze bespreking werden amendementen ingediend die technische verbeteringen, tekstcorrecties en/of wijzigingen inhielden die het ontwerp en/of de artikelen ten gronde niet wijzigden. Vandaar dat ik voor de inhoud van alle ingediende amendementen naar het verslag verwijs.

De artikelen betreffende de algemene bepalingen, te weten artikel 1, artikel 2 houdende de subsidiëring voor enerzijds projecten en organisaties voor Nederlandstalig ontwikkelingswerk voor volwassenen en anderzijds voor projecten en organisaties voor Nederlandstalig-sociaal-cultureel vormings- en ontwikkelingswerk voor bijzondere doelgroepen en problemen, alsmede artikel 3 houdende de definiëring van ontwikkelingswerk voor volwassenen, van een educatieve activiteit, van dienstverlenende activiteiten, van bijzondere doelgroepen en van bijzondere doelgroepen en problemen, alsmede artikel 3 houdende de definiëring van ontwikkelingswerk voor volwassenen, van een educatieve activiteit, van dienstverlenende activiteiten, van bijzondere doelgroepen en van bijzondere problemen, welnu deze drie artikelen werden eenparig aangenomen.

Bij hoofdstuk II, bepalende de erkenning, werd artikel 4 betreffende de mogelijkheid om dienstverlenende activiteiten gelijk te schakelen met educatieve activiteiten, alsmede artikel 5 houdende de voorwaarden waaraan de Nederlandstalige projecten voor ontwikkelingswerk voor volwassenen moeten voldoen, eenparig aangenomen.

Bij artikel 6, waarin de voorwaarden worden bepaald voor een organisatie om voor ontwikkelingswerk voor volwassenen te kunnen erkend worden, werd een amendement van de heer Franck en een tekstcorrectie en vervolgens het gewijzigde artikel 6 eenparig aangenomen.

Bij artikel 7, houdende de voorwaarden tot toekenning van sommige afwijkingen op de erkenningsvoorwaarden en de berekening van de werkingstoelagen, werd een amendement door de Gemeenschapsminister van Cultuur ingediend dat net als het gewijzigde artikel 7 eenparig werd aangenomen.

Artikel 8, houdende de prioriteiten van het Nederlandstalig sociaal-cultureel vormings- en ontwikkelingswerk voor bijzondere doelgroepen en problemen, werd na tekstverbetering eenparig door de Commissie aange-

nomen.

Bij artikel 9, waarin de erkenningsvoorwaarden van projecten voor Nederlandstalig sociaal-cultureel vormings- en ontwikkelingswerk voor bijzondere doelgroepen en problemen worden bepaald werd het amendement van de heer Franck en het aldus gewijzigde artikel 9 met 7 stemmen bij 1 onthouding aangenomen.

Bij artikel 10, de mogelijkheid voor organisaties voor gehandicapten en langdurige zieken om als organisatie voor een bijzondere doelgroep erkend te kunnen worden, werd het amendement van de heer Franck, het amendement van de Gemeenschapsminister, het amendement van de heer Breyne alsmede het aldus geamendeerd artikel telkens met 7 stemmen bij 1 onthouding aangenomen.

Artikel 11 dat de mogelijkheid voorziet voor organisaties die zich uitsluitend richten op mensen die niet of onvoldoende kunnen lezen en schrijven, om als organisatie voor een bijzondere doelgroep erkend te worden, werd door de heer Diegenant geamendeerd. Daarenboven stelde de Gemeenschapsminister een technische aanpassing voor. Het amendement houdende technische aanpassing en het aldus gewijzigde artikel 11 werden met 7 stemmen bij 1 onthouding aangenomen.

Bij artikel 12 houdende de erkenning van organisaties die zich in hun doelstelling uitsluitend richten op het probleem van de vrede, de mondiale vorming of het leefmilieu, werd respectievelijk door de heren Franck, de Gemeenschapsminister en Breyne een amendement ingediend, die net als het geamendeerd artikel 12 aangenomen werden met 7 stemmen bij 1 onthouding.

De artikelen 13 en 14 bepalen de andere subsidiëring van de projecten.

Artikel 13, werd na amendement door de heer Franck, eenparig aangenomen.

Bij artikel 14 werd er respectievelijk een amendement ingediend door de heer Beysen, een subamendement op het amendement van de heer Beysen door de heer Breyne en een amendement door de heer De Beul. Dit laat-

D ecoster

ste amendement alsook het gesubamendeerde amendement werden door de Commissie met 7 stemmen bij 1 onthouding aangenomen.

Het gewijzigd artikel 14 werd door de Commissie eenparig aangenomen.

De artikelen 15, 16 en 17 bepalen de andere subsidieregels voor de organisaties voor ontwikkelingswerk en organisaties gericht op bijzondere doelgroepen en problemen. Voornoemde artikelen 15, 16 en 17 werden telkens eenparig aangenomen.

De artikelen 18 tot en met 22 regelen de overgangs-, wijzigings- en slotbepalingen.

Artikel 18, het door de Gemeenschapsminister geamendeerd artikel 19, het door de Commissie gewijzigd artikel 20, artikel 21 en artikel 22 werden telkens door de Commissie eenparig aangenomen.

Tot slot kan ik u meedelen dat het ontwerp van decreet in zijn geheel door de Commissie eenparig werd aangenomen. (**Applaus**)

De Voorzitter : De heer Breyne heeft het woord.

De heer P. Breyne (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, waarde collega's, mag ik op mijn beurt de verslaggever, collega Decoster, danken voor zijn helder verslag van de besprekingen die in de Commissie aan dit ontwerp zijn gewijd.

Door de goedkeuring van dit ontwerp worden eens te meer aan een belangrijke werksoort van het sociaal-cultureel vormingswerk van overheidswege waarborgen in verband met subsidiëring en werkingsmogelijkheden geboden.

De subsidiëring van deze werksoort, zoals deze tot op heden gebeurde op basis van het koninklijk besluit van 24 maart 1967, – dat inhield een subsidiëring op basis van een jaarlijks weerkerend deficit – is geen goede basis voor degelijk vormingswerk. Zoals reeds eerder door de Vlaamse Raad, onder meer in de decreten voor het

vormingswerk – ik denk aan de decreten in verband met de koepels, de instellingen, het verenigingsleven, de amateuristische kunstbeoefening – waarborgen omtrent wedde- en werkingstoelagen, afgestemd op de reële werking van de vormingsorganisaties werden verleend, zal dit nu ook gebeuren voor de uitgebreide sector van het ontwikkelingswerk

Overigens is het vermijden van subsidiëren op basis van een deficit, niet de enige reden waarom voor mijn fractie het koninklijk besluit nodig aan herziening toe was.

Immers in de loop van de jaren zeventig heeft zich in het vormingswerk een evolutie voorgedaan, waarbij steeds meer aandacht werd besteed aan bijzondere doelgroepen, zoals laaggeschoolden of migranten, en aan bijzondere problemen, zoals de milieu-problematiek of de werkloosheid.

Daaraan gekoppeld ontwikkelden zich nieuwe werksoorten. Maar ook bestaande vormingsinstellingen en -verenigingen hielden daar rekening mee in hun werking.

In het ontwerp dat voorligt werd rekening gehouden met de discussie die hieromtrent sedert verschillende jaren is gevoerd in de Hoge Raad voor de Volksontwikkeling en de specifieke werkgroepen door de Raad opgezet. Het ontwerp houdt rekening met de consensus bereikt om enerzijds aan organisaties voor ontwikkelingswerk de nodige waarborgen te bieden maar anderzijds ook aan projecten en organisaties die hun werking richten op specifieke doelgroepen en problemen, inclusief de verenigingen en de instellingen, de nodige werkmiddelen te bieden.

Om deze reden zal mijn fractie dan ook dit ontwerp goedkeuren.

Dit betekent nochtans niet dat mijn fractie geen bedenkingen of geen vragen in verband met het ontwerp dat hier besproken wordt, zou hebben

Allereerst vrezen wij dat dit probleem wellicht, zoals andere, te strak en te gedetailleerd werd opgebouwd. Ik denk daarbij bij voorbeeld aan het decretaal vastleggen van prioritaire doelgroepen en problematieken. Men

kan de vraag stellen of deze doelgroepen en problematieken niet beter bij Executievebesluit, op advies van de Hoge Raad, voor beperkter perioden zouden worden vastgelegd. Ik kan mij voorstellen dat nog andere doelgroepen of problematieken aan deze lijst kunnen worden toegevoegd.

Bovendien blijkt dat het totstandkomen van dit decreet nog geen oplossing biedt voor tal van organisaties, bijvoorbeeld de organisaties die zich bezighouden met heemkunde enzovoort die tot op heden ook op basis van het koninklijk besluit van 1967 worden gesubsidieerd.

Het koninklijk besluit dient dus noodzakelijk kerwijze te worden behouden. Mijn fractie wenst er echter bij u, mijnheer de Minister, op aan te dringen opdat ook spoedig werk zou worden gemaakt van een decretale regeling voor deze organisaties.

Mijnheer de Minister, wij hebben ook vragen in verband met de toepassing van dit decreet, in het bijzonder in verband met de aanwending van de financiële middelen voor het vormingswerk in zijn geheel.

In het decreet worden heel wat mogelijkheden geboden aan de Minister in verband met de erkenning en subsidiëring van projecten, met andere woorden wat de werking betreft worden niet veel andere dan louter formele criteria gesteld. Deze projecten moeten het mogelijk maken op concrete noden op korte termijn in te spelen.

Welke waarborgen zijn er volgens u, mijnheer de Minister, opdat via deze projecten waardevol vormingswerk zou worden gesubsidieerd en opdat de subsidiëring als project niet zou worden gebruikt om allerlei initiatieven, die moeilijk als prioritair kunnen worden bestempeld en die normaal zelfs helemaal niet voor subsidiëring in aanmerking komen, toch met een tegemoetkoming te bedenken?

Het is juist dat in heel wat omstandigheden projectmatig werken aan te bevelen is. Aan deze behoefte moet het decreet tegemoetkomen. Nochtans, mijnheer de Minister, lijkt ons in heel wat omstandigheden een meer conti-

Breyne

nue werking nodig. Heel wat problemen van achterstelling – denken we aan laaggeschoolden, aan migranten, aan lichamelijk of geestelijk gehandicapten- vergen integendeel eenlangdurige begeleiding. Het is een illusie te menen dat dit soort probleem op korte termijn oplosbaar is. Vandaar onze vraag, mijnheer de Minister, naar de mogelijkheden om via dit decreet te beletten dat al te veel inspanningen, gericht op dezelfde doelgroepen die een continue aanpak vereisen, worden versnipperd ?

Wij wensen ook waarborgen dat het uittrekken van financiële middelen voor de toepassing van dit decreet niet zal gebeuren ten nadele van andere decreten. Ik denk met name aan het decreet op de verenigingen. Tal van verenigingen hebben zich sedert vele jaren ingezet voor laaggeschoolden, migranten enzovoort en hebben het zich richten op deze bijzondere doelgroepen als een normale taak van het verenigingsleven beschouwd, zonder specifieke financiële tegemoetkoming.

Onze vraag is dan ook, mijnheer de Minister, zoals u in het ontwerp van decreet zelf heeft erkend, dat u de werking van de verenigingen en instellingen die in het verleden reeds met de opgesomde bijzondere doelgroepen en problematieken werkten – daarom ook heeft u de bestaande decreten enigszins aangepast –, ook verder zou honoreren, via de verdeling van de beschikbare financiële middelen.

Ik herhaal derhalve mijn vraag dat de uitvoering van het ontwerp-decreet op het ontwikkelingswerk niet zou gebeuren ten nadele van de andere reeds bestaande decreten.

Mijnheer de Minister, door de goedkeuring van dit ontwerp-decreet op het ontwikkelingswerk hebben nu – op enkele uitzonderingen na die ik reeds aanstipte – bij na alle werksoorten van het sociaal-cultureel vormingswerk voor volwassenen een erkennings- en subsidieregeling op decretale basis. Door deze decretale regelingen heeft het vormingswerk niet alleen een grotere zekerheid in ver-

band met de continuïteit van hun werking, meer mogelijkheden tot professionele ondersteuning maar ook meer financiële middelen verworven. Dit kan ons alleen maar verheugen. En dat zulks ook mogelijk is in een economische crisistijd is des te verheugender. Wij zijn er immers van overtuigd dat, naarmate de grenzen van de economische groei duidelijker worden, naarmate de kwetsbaarheid van de zogenaamde welvaartsstaat duidelijker wordt, het vormingswerk, het culturele streven, dat precies erop gericht moet zijn de kwaliteit van het leven van zoveel mogelijk mensen te verbeteren door hun de kans te geven meer inhoud te geven aan hun leven, hun persoonlijkheid te ontwikkelen, om zelf hun toekomst zoveel mogelijk te bepalen, nog belangrijker wordt.

De goedkeuring van dit decreet vormt daartoe een reële bijdrage. Niet alleen omdat het belangrijke mogelijkheden biedt aan het sociaal-cultureel werk om zich specifiek bezig te houden met vorming en begeleiding rond de belangrijke problemen waarmee individuen in onze hedendaagse samenleving worden geconfronteerd zoals werkloosheid, relatieproblemen, maar ook omdat dit decreet prioritaire mogelijkheden biedt aan de kansarmen, die precies in tijden van economische crisis nog kwetsbaarder zijn.

Tot slot enkele woorden over de amendementen, die ik namens mijn fractie en collega's van de SP, de VU en de PW heb ingediend en die betrekking hebben op twee problemen. Allereerst op het alfabetiseringswerk. Het blijkt dat de voorwaarden in verband met het aantal te presteren uren, per deelname, per jaar zoals is goedgekeurd in de Commissie, merkkelijk hoger ligt dan wat in de huidige reglementering van het Bestuur van Permanente Vorming is gevraagd en ook merkkelijk hoger ligt dan wat de praktijk heeft uitgewezen als haalbaar.

Ik meen dat het redelijk is het aantal uren van 120 te herleiden tot 80 uren. De mogelijkheid door te strenge normen, het eigenlijk alfabetiseringswerk zelf onmogelijk te maken door de te zware belasting van de deelnemers, is een risico dat in dit decreet niet mag worden genomen.

Het tweede probleem betreft het ont-

wikkelingswerk in Brussel. De specifieke situatie van het nederlandsstalig cultureel leven in Brussel hoeft ik hier niet meer uiteen te zetten. Van overheidswege zijn ook in het verleden tal van inspanningen geleverd. Teneinde de kans om van overheidswege op een aangepaste wijze, met voldoende kennis van de reële toestand en mogelijkheden ter plaatse zelf, dit decreet toe te passen ten opzichte van het tweetaalig gebied Brussel-Hoofdstad, achten wij het wenselijk en nuttig dat de Executieve op verschillende ogenblikken naast het advies van de Hoge Raad voor Volksontwikkeling ook het advies van de Nederlandse Commissie voor de Cultuur van de Brusselse Agglomeratie zou inwinnen.

Deze amendementen liggen overigens in de lijn van ontwerpen die door de Minister zelf worden voorbereid in verband met de aanpassing van andere decreten en sluiten trouwens ook aan bij zijn ontwerp „richtnota-Brussel”. **(Algemeen applaus)**

De Voorzitter : De heer Seeuws heeft het woord.

De heer W. Seeuws (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, de verslaggever moet zeker worden gelukkigewent voor de wijze waarop hij erin geslaagd is een moeilijke en ingewikkelde materie chronologisch en duidelijk te rapporteren zodat het ook voor de niet-ingewijden iets verstaanbaarder wordt.

Ik zal mij in mijn uiteenzetting beperken tot de meest essentiële opmerkingen die vanuit onze visie en onze vele jaren ervaring in de praktijk moeten worden gemaakt.

Jammer genoeg werden wij verrast door de plotse wijziging van de agenda van deze openbare vergadering van de Vlaamse Raad.

Minister K. Poma : U niet alleen, mijnheer Seeuws.

De heer W. Seeuws : Daardoor hebben wij het ontwerp niet ten gronde kunnen ontleden. Eigenlijk hadden wij ook nog enkele amendementen in de Commissie willen indienen maar de opgelegde werkzaamheden in de Senaat hebben ons dat verhinderd zodat

Seeuws

wij daar wellicht later zullen moeten op terugkomen.

Wij beperken ons dan ook tot de amendementen waarover, zoals daarnet werd gezegd, door de fracties een akkoord werd bereikt om ze samen in te dienen omdat zij ons essentieel leken en ons trouwens door dezelfde bronnen werden gesuggereerd.

Maar, laat mij tot het ontwerp terugkeren. Een eerste vaststelling is dat het ontwerp van decreet op het ontwikkelingswerk lang op zich heeft laten wachten. Reeds in de jaren dat ikzelf nog in het vormingswerk stond werd over niets anders gepraat. Wij zijn er dan ook over verheugd dat de laatste stappen voor de realisatie ervan zijn gezet.

Het is wel teleurstellend te moeten vaststellen dat dit decreet slechts een deeloplossing blijkt te zijn. Immers, zoals in de memorie van toelichting wordt vermeld zullen voor een deel organisaties, die nu nog op het koninklijk besluit van 1967 beroep moeten doen om te worden gesubsidieerd

en die niet voor het geheel van hun werking onder de voorwaarden van dit nieuwe decreet volwaardig kunnen worden gehonoreerd, aparte decreten moeten worden uitgevaardigd.

We weten dat de Minister hierbij denkt aan :

Ten eerste, volkskunde, heemkunde, folklore, met onder andere de organisaties Verbond van Heemkunde, de Bonden der Volkskundigen, de Gilden ;

Ten tweede, de diensten. Dit zijn organisaties die op een kwalitatieve wijze educatieve diensten verlenen aan groepen, instellingen en individuen die ruimer werken dan alleen de volks-ontwikkeling, zoals bijvoorbeeld het Fonds Leo Magits, Pax Christi, de Nationale Raad voor Gezinspastoraal, KTRC enzovoort ;

Ten derde, de animatie in de vakantiecentra voor sociaal toerisme en hun overkoepelende organisaties zoals Vakantievreugde en Zomerzon ;

Ten vierde, de organisaties die zich bezig houden met de filmcultuur

zoals KFL, Cedoc, de Socialistische Federatie van Filmclubs en Fugitive Cinema.

Wij vragen ons hierbij echter af wanneer deze decretaire regelingen tot stand zullen komen en welke criteria hierbij zullen worden gehanteerd. Op deze vraag zal wellicht niemand nu een antwoord kunnen geven.

Tweede opmerking. Het ontwerp-decreet beoogt het leggen van prioriteiten naar de sector via een positieve discriminatie van activiteiten gericht op bijzondere doelgroepen en bijzondere problemen. Vanuit het besef dat bestaande, algemene educatieve en culturele voorzieningen grote groepen van de bevolking niet bereiken, heeft een benadering van de doelgroepen ongetwijfeld positieve kanten. Een doelgroepenbeleid mag echter nooit het hoofdbeleid voor de volwassenvorming worden, maar dient een onderdeel van een totaalbeleid te zijn.

In dit verband zou binnen de sector, zoals vroeger reeds werd gesuggereerd, kunnen worden gedacht aan een kaderdecreet voor de volksontwikkeling waarbinnen de huidige decreten, het vijfde decreet en de bijkomende decretaire regelingen kunnen worden opgenomen. Zo een kaderwet zou de aanleiding kunnen zijn tot het toetsen van de bestaande decreten aan de doelstellingen van de volksontwikkeling en de ermee gepaard gaande opgedane ervaring.

Ten derde. Nu kom ik tot de begroting zelf. De nota van de inspectie van financiën betreffende dit ontwerp-decreet stelt dat de ramingen van de begrotingskredieten voor de uitvoering van het koninklijk besluit van 1967 en van het ontwerp van decreet voor 1986 en 1987 zoals die werden voorgesteld aan de leden van de Executieve, berusten op hypothesen die nergens worden geconcretiseerd en op zijn minst vatbaar zijn voor discussie.

Deze begrotingskredieten moeten inderdaad worden uitgesplitst enerzijds in kredieten voor het ontwikkelingswerk en anderzijds in kredieten voor de bijzondere doelgroepen. Deze uitsplitsing dient volgens ons niet alleen via een bijblad te worden geregeld,

Repliek van SPSenator W. Seeuws. Rechts : de heer P. Matthys (SP). Achtergrond : de heer G. Bossuyt (SP)

Seeuws

maar dient ook te gebeuren op het ogenblik dat er zicht is op de ingediende aanvragen, wat zou kunnen blijken uit het verslag van de ter zake bevoegde Commissie. De vraag is natuurlijk volgens welke criteria dit zal gebeuren en of er ook hier prioriteiten zullen worden gelegd.

Ten vierde. Ook voor dit decreet moet de prioriteit gaan naar een volwaardige tewerkstelling. In dit verband hadden wij inzake subsidiëring van het personeel meer analogie willen zien met andere bestaande decreten. Zo hadden wij de bepaling om voltijdse personeelsleden te vervangen door deeltijdse en zelfs door **neven-ambtelijke** medewerkers geschrapt willen zien. Wij zijn van oordeel dat ook hier garanties moeten worden ingebouwd om een echte professionele aanpak mogelijk te maken. Het vervangen van voltijdse tewerkgestelden door deeltijdse ambtelijke medewerkers en zelfs door **nevenambtelijke** — weliswaar niet cumulerende medewerkers — is voor deze werksoort geen goede zaak. Wij hadden anderzijds ook graag artikel 8 van het decreet aangevuld met „activiteiten ter bevordering van de emancipatie van de vrouw”. In dit artikel wordt inderdaad gepoogd een limitatieve opsomming te geven van de belangrijke problemen van onze samenleving. In de context van de maatschappelijke evolutie lijkt het ons opportuun de aandachtsgebieden in beperkte mate uit te breiden. Vormingswerk dat specifiek gericht is op de emancipatie van de vrouw zou een essentiële bijdrage kunnen leveren tot een meer rechtvaardige positie van de vrouw in de samenleving.

Anderzijds hadden wij een nieuw artikel willen invoegen om organisaties, die zich uitsluitend richten naar werklozen met de bedoeling hun individueel sociaal-psychologisch isolement weg te werken en als het ware hun integratie als zelfbewust burger te bevorderen, ook te laten erkennen. Want, vermits in artikel 8 vermeld is dat in het kader van bijzonder problemen prioriteit moet worden verleend aan educatieve activiteiten die mensen voorbereiden op een situatie van arbeid naar niet-arbeid en die de ge-

volgen hiervan trachten op te vangen, lijkt het evident dat organisaties die zich toespitsen op wat men werklozenwerking noemt, in het kader van dit decreet worden erkend.

Ten slotte is het wellicht ook jammer dat, naar analogie met vorige decreten in de sector volksontwikkeling, hier geen ruimte werd voorzien voor nieuwe experimentele initiatieven. Maar de omstandigheden, onder meer door de toch wel onmogelijke werkmethode die aan de parlementsleden met een dubbele opdracht — bijna had ik gezegd dubbel mandaat — in Kamer, Senaat en Vlaamse Raad wordt opgelegd, verplichten ons ertoe de praktijkervaring bij de toepassing van dit nieuwe, het zogenaamde vijfde, decreet af te wachten om later de nodige verbeteringen aan te brengen.

Dit alles, mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, is misschien nog maar een les die ons moet leren dat het eenkamersysteem wellicht met een tweede lezing als reflex zal moeten worden aangepast om dit soort onvolmaaktheden, waarover wij ook gisteren hebben gehandeld, van bij het begin zo mogelijk te vermijden. Dit neemt niet weg dat ook wij verkiezen de tekst zoals hij uit de Commissie kwam goed te keuren om eindelijk, althans voor een deel van dit soort werk, een wettelijke basis en een bepaalde rechtszekerheid te scheppen. **(Applaus)**

De Voorzitter : De heer Dierickx heeft het woord.

De heer L. Dierickx (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, na jarenlange discussie is het zogenaamde vijfde decreet eindelijk in de Vlaamse Raad geraakt. De finale bedoeling van dit vijfde decreet was de toepassing van de eerste subsidieregeling in de sociaal-culturele sector, met name het koninklijk besluit van 24 maart 1967, te laten uitdoven.

Uit de memorie van toelichting bij dit decreet blijkt dat het weer niet mogelijk geweest is een allesomvattende regeling uit te vaardigen die voor de 106 resterende organisaties van toepassing kan zijn. Dienstverlenende organisaties blijven vooralsnog versto-

ken van een wettelijke regeling. een zesde decreet zal nodig zijn om deze organisaties op te vangen

In het voorliggende ontwerp van decreet inzake het ontwikkelingswerk en het vormings- en ontwikkelingswerk voor bijzondere doelgroepen en problemen worden in feite 2 decreten gerealiseerd. Een eerste decreet betreffende het ontwikkelingswerk en een tweede decreet betreffend het werken met prioritaire doelgroepen en rond belangrijke paatschappelijke problemen. Vooral via het tweede luik van het decreet wordt de indruk gewekt dat de overheid zich niet langer laat leiden door de principes van de gesubsidieerde vrijheid, maar deze keer uitdrukkelijk zelf een aantal inhoudelijk ke aandachtspunten vooruitschuift. Op deze manier worden een aantal regelingen uitgewerkt voor werksoorten die tot vandaag in de Vlaamse Gemeenschap van een serieuze beleidsontwikkeling en betoelaging verstoken bleven. Dit nieuwe werk, meestal of bijna uitsluitend opererend buiten de traditionele zulen, zal eindelijk meer kansen krijgen via een goedgekeurd decreet. Tot vandaag dienden deze initiatieven in het vlak van de basiseducatie voor volwassenen zich tevreden te stellen met zeer beperkte toelagen, afkomstig uit de zogenaamde experimentenpot waarin zich slechts 19 miljoen per jaar bevindt. Een aantal initiatieven moeten het zelfs helemaal zonder subsidies stellen.

Nu bestaat voor een aantal initiatieven een kans op betere betoelaging.

Aan Minister Poma willen we een viertal concrete vragen stellen :

1. Hoeveel middelen wil de Minister voorzien voor de integrale uitvoering van dit decreet ? Het is duidelijk dat er binnen de Vlaamse Gemeenschap veel gegadigden zijn voor dit decreet. We denken aan allerlei initiatieven in de sfeer van de basiseducatie zoals het alfabetiseringswerk, „opnieuw gaan leren”-programma's, tweede-kansonderwijs, enzovoort. Denkt de Minister deze initiatieven alle te kunnen betoelagen ?

2. Door het decreet worden vormingsactiviteiten voor culturele minderhe-

Dierickx

den subsidieerbaar. Hoe en onder welke voorwaarden zijn migrantenorganisaties gerechtigd om zich voor subsidiëring op dit decreet aan te bieden? Hoe zit het met de subsidiëring van taallessen voor migranten, die volgens het voorliggende decreet kunnen gesubsidieerd worden en nu via een begrotingspost van mevrouw Steyaert, Minister van Gezin- en Welzijnzorg, betoelaagd worden. De migrantenorganisaties willen duidelijkheid over hun positie.

3. We vernamen dat Minister Poma van plan is gedurende een drietal jaren een experiment te financieren op het vlak van de basiseducatie. Op een zestal plaatsen in het Vlaamse land zouden per 1 september experimenten van start gaan op dit vlak.

Wij merken nu dat in het voorliggende decreet ook gehandeld wordt over basiseducatie. Gaat het hier over 2 van elkaar gescheiden ontwikkelingen of hoe moet men dat begrijpen? Het experimenteerplan basiseducatie, zegt men, moet het mogelijk maken om na een grondige evaluatie een serieuze reglementering voor de basiseducatie in de Vlaamse Gemeenschap uit te werken. In het vijfde decreet is reeds een regeling voor de basiseducatie uitgewerkt. Hoe zit dit nu juist?

4. Hoeveel projecten wil de Minister in de context van het vijfde decreet realiseren? We lezen in artikel 20 van het decreet dat de Minister jaarlijks voor 1 november aan de Hoge Raad voor de Volksontwikkeling het bedrag bestemd voor de projecten zal meedelen. Door de commissie van de Vlaamse Raad werd dit artikel enigszins gewijzigd en verbeterd. De Hoge Raad wordt verzocht voor 15 december aan de Minister advies te verlenen. Jammer genoeg – wellicht is het een vergetelheid of een vergissing – werd in de nieuwe tekst niet meer opgenomen dat de Minister voor 1 januari aan de projectindieners moet meedelen of hun project wordt aanvaard. Mogen wij hierover wat duidelijkheid krijgen?

In de tekst is geen tijdslijmet vastgelegd.

Tot slot van deze korte interventie willen wij nog een paar onvolkomenheden in het voorgelegde ontwerp van decreet aanwijzen. Wij gaan het niet hebben over de taal waarin het decreet is gesteld. Wij willen met andere woorden niet stilstaan bij de voorstellen tot tekstwijziging van het decreet, waaraan een taalrubriek van een Vlaamse krant twee afleveringen besteedde. We willen alleen kort toelichten op welke punten het decreet essentieel zou moeten worden gewijzigd om reëel te beantwoorden aan de behoeften in de Vlaamse gemeenschap. We hebben hierover trouwens een reeks amendementen ingediend, die veel van de collega's niet onbekend zijn. Ik heb vastgesteld dat de heer Seeuws er trouwens reeds een paar maal heeft naar verwezen. Sommige van deze amendementen lijkt hij wel goed te vinden.

Gisteren heb ik bij de bespreking van het decreet voor de politieke vormingsinstellingen reeds de aandacht gevestigd op artikel 7 punt 1 van het vijfde decreet. Ik heb me afgevraagd of men aan laaggeschoolde volwassenen ook de voordelen wil toekennen die men moeiteloos opeist voor de vorming van partijmilitanten binnen een politieke vormingsinstelling. Voor politieke vormingsinstellingen wordt het mogelijk gemaakt te werken met groepen van minder dan twaalf deelnemers. In de basiseducatie, het werken met laaggeschoolde volwassenen, wordt die norm van twaalf deelnemers strikt aangehouden. Ik weet dat voor analfabeten en voor gehandicapten en langdurig zieken een iets andere regeling is voorzien. Mag ik er toch op wijzen dat 52 procent van de werkloze volwassenen niet veel meer dan lagere school heeft genoten. Deze mensen moet men bereiken met groepen van twaalfdeelnemers. Inderdaad er moeten telkens twaalf deelnemers zijn omsubsidieerbare vormingsuren te kunnen produceren.

Aan mijn amendement, waarbij ik voorstel het getal 12 te vervangen door 8, heb ik een verantwoording toegevoegd, waarin wordt verduidelijkt hoe vormingswerkers en andere deskundigen in binnen- en buitenland dit werken met kleinere groepen binnen de basiseducatie een essentiële

vereiste vinden. Ik wil nog ingaan op een paar andere amendementen. In artikel 8, waar een limitatieve opsomming wordt gegeven van de problemen die door de Vlaamse Raad als maatschappelijk relevante problemen worden vooruitgeschoven, wil ik er een paar toevoegen namelijk vormingsinitiatieven – en de heer Seeuws heeft hierover ook reeds gesproken – :

- die mensen vertrouwd maken met het actief gebruik van de media ;
- die gericht zijn op de bevordering van de emancipatie van vrouwen ;
- die mensen voorbereiden op deelname aan inspraak- en participatieinitiatieven op alle niveaus van de gemeentelijke, regionale, provinciale, nationale, Europese en internationale besluitvorming.”

In artikel 8 wordt gepoogd een limitatieve opsomming te geven van belangrijke problemen in onze samenleving. In de context van belangrijke maatschappelijke evoluties lijkt het ons opportuun de opgesomde aandachtsgebieden in beperkte mate uit te breiden. De media en het actiefmediagebruik zijn ook in Vlaanderen onderhevig aan ingrijpende veranderingen. Het is wenselijk dat het vormingswerk deze evolutie van nabij volgt.

Vormingswerk specifiek gericht op de emancipatie van vrouwen kan een essentiële bijdrage leveren om vrouwen een meer rechtmatige positie in de samenleving te laten innemen.

Het volstaat niet te zeggen dat de vrouwen actiever moeten deelnemen aan het politieke gebeuren, wanneer men hen hierop niet voorbereidt.

Het inspraak- en participatiewerk op gemeentelijk niveau is de jongste jaren in volle ontwikkeling. Er is enerzijds de steeds groeiende groep adviesraden, actiecomités, buurtgroepen, wij kcomités enzovoort. Anderzijds organiseren meer en meer gemeenten allerlei inspraakinitiatieven zoals hoorzittingen, inspraakprocedures, nieuwe vormen van adviescommissies en adviesraden. Al deze initiatieven hebben dringend nood aan be-

Dierickx

ter uitgebouwde en gestructureerde educatieve ondersteuning. Hetzelfde geldt voor alle andere niveaus van democratische en andere besluitvorming.

Aan artikel 11, waarin wordt bepaald dat analfabeten per jaar 120 uren cursus dienen te volgen, dient zonder meer een wijziging te worden aangebracht. Ik heb echter gehoord dat ook vertegenwoordigers van drie belangrijke partijen en hetzelfde amendement nu in Openbare Vergadering indienen. Ik hoop dat de leden van de Vlaamse Raad er zullen mee instemmen deze norm tot 80 uur te verminderen. Indien dit niet gebeurt, betekent dit zonder meer het einde van het alfabetiseringswerk in Vlaanderen. Gelet op het feit dat dit amendement ook door vertegenwoordigers van andere partijen wordt ingediend ga ik er niet verder op in

Mijnheer de Voorzitter, tenslotte nog een woordje in verband met artikel 17, waarbij ik ook een amendement heb ingediend.

Ik wil door de inlassing van de zin „per schijf van tien plaatselijke initiatieven” voorkomen dat de organisatie Analfabetisering Vlaanderen VZW zomaar 275.000 frank minder zou krijgen ingevolge dit decreet, minder dan voorheen in het kader van de experimentele betoelaging. Dit kan toch niet de bedoeling zijn geweest van het decreet.

Mijnheer de Minister, we weten dat door u aan dezelfde organisatie de driejaarlijkse staatsprijs voor sociaal-cultureel werk zal worden overhandigd. Als ik mij niet vergis zal dit op 14 september gebeuren. Het gaat toch niet op dat u aan deze organisatie, gelet op de grote verdienst die ze heeft en het groot aantal organisaties die ze groepeert, de staatsprijs toekent en terzelfder tijd door toedoen van dit decreet haar subsidiëring op zulke drastische manier zou verminderen.

De overige door mij ingediende amendementen zijn meer van technische aard en beogen een gelijk schakeling van dit decreet met vroeger goed-

gekeurde decreten in de sociaal-culturele sector. Ik hoop dat de collega's bereid zijn na te gaan of ze sommige amendementen niet kunnen goedkeuren. **(Applaus bij de leden van Agalev)**

De Voorzitter : De heer Beysen heeft het woord.

De heer E. Beysen (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, Mijnheer de Minister, geachte collega's, mag ik beginnen met een randbemerking en stellen dat hier bijna tot ontroerens toe voor de emancipatie van de vrouw wordt gepleit, bij de volledige afwezigheid van vrouwelijke collega's.

Ik wil mij eerst en vooral aansluiten bij de felicitaties tot de verslaggever voor zijn inderdaad verhelderend verslag, waaruit het naar ik hoop voor velen in geweten mogelijk zal zijn het begripsvermogen sociaal-cultureel vormings- en ontwikkelingswerk enigszins te kunnen omvatten.

Alvorens tot mijn eigenlijke uiteenzetting over te gaan, wil ik nog een opmerking maken. Zoals steeds heb ik aandachtig geluisterd naar het betoog van de heer Seeuws. Ik deel niet alleen zijn mening dat wij ons, nu wij dit decreet gaan stemmen, een aantal jarenjonger moeten voelen, omdat toen wij nog samen in het veld werkten, geachte collega, er ook reeds van dit decreet sprake was, maar ik wil mij ook aansluiten bij uw idee dat wanneer wij het decreetgevend werk op het vlak van het sociaal-cultureel vormings- en ontwikkelingswerk zullen hebben afgerond, het wellicht aanbeveling verdient over te gaan tot het opstellen van een kaderdecreet voor vormingswerk, opdat wij enkel op die manier, naar mijn mening, nog de bomen in het woud zullen kunnen onderscheiden. Op het ogenblik is dit niet alleen voor niet ingewijden niet meer het geval, maar zelfs voor ingewijden wordt het reeds zeer moeilijk.

Dit ontwerp van decreet zal sowieso voor de wolwasseneneducatie een nieuw tijdperk inluiden.

Voor de eerste keer wordt er eindelijk een degelijke wettelijke regeling uitgewerkt, voor de meeste organisaties

die tot op heden nog steeds gesubsidieerd worden op basis van het koninklijk besluit van 24 maart 1967. Wij zijn ervan overtuigd dat dit decreet aan deze organisaties niet alleen meer rechtszekerheid zal geven, maar tevens ook nieuwe stimulansen. Dit is des te belangrijker, als men weet dat het juist deze organisaties zijn, die wat men in het vakjargon noemt, de nieuwe werksoorten binnen het sociaal-cultureel werk vertegenwoordigen. Maar het zogenaamde vijfde decreet biedt niet alleen nieuwe en meer kansen, het is ook innoveren, op tal van andere terreinen. Hierover wil ik wel eventjes verder uitweiden.

In 1975 heeft de decreetgever een eerste subsidieregeling uitgewerkt, wellicht niet toevallig, voor het vormingswerk in verenigingsverband. Vervolgens kwamen de andere werksoorten aan bod. Vanuit de toenmalige erg culturele problematiek van de zogenaamde zinvolle vrijetijdsbesteding werden voorzieningen ter beschikking gesteld, teneinde vanuit educatieve doeleinden profijt te halen uit het vrijkomen van tijd. Vanuit deze bekommernis, waarop zich quasi tegelijkertijd de roep naar democratisering, meer inspraak en participatie en de communautaire ontwikkelingen – met het streven naar cultuurautonomie – hebben geënt, is het huidige stramien van sociaal-cultureel voorzieningen gegroeid, die – en van die indruk kunnen wij ons toch niet ontdoen – vaak op maat waren gesneden van de grotere organisaties.

Maar los daarvan, waren de initiële bedoelingen zeker lovenswaardig. De basisidee was deze van de levenslange leer- en ontplooiingskansen voor alle mensen, met als hoofddoel de participatie aan en de integratie in het groter maatschappelijk geheel. Het gaat dus essentieel over het bewust worden van de eigen situatie. Het educatief werk betekent het opbouwen van een stevig gestructureerde persoonlijkheid en het ontwikkelen van de capaciteit om deze persoonlijkheid te laten evolueren, teneinde het hoofd te kunnen bieden aan de veranderingen, die karakteristiek zijn voor onze maatschappij.

Dit waren, en zijn nog altijd, de theo-

Beysen

retische uitgangspunten. De realiteit, na 10 jaar, is evenwel anders. Wij staan zeker niet alleen met onze bewering dat enerzijds een en ander is misgelopen en dat anderzijds door de maatschappelijke ontwikkelingen ook nieuwe aandachtspunten naar voren zijn gekomen.

In de eerste plaats is er de vaststelling dat, ondanks de toch niet zo geringe inspanningen van de Gemeenschap, voor grote groepen uit onze samenleving helemaal nog geen aangepast vormingsaanbod bestaat. Want zijn het nu juist niet de achtergebleven groepen, de kansarmen, die vandaag in de kou blijven staan? Met andere woorden bestaat er in de volwasseneducatie ook niet zo iets als wat men in de sociale zekerheid het Matheüs-effect noemt? En werksoorten die zich specifiek naar deze doelgroepen richten – denk bij voorbeeld maar aan het alfabetiseringswerk – passen meestal, noch qua structuur, noch qua methode, in het stramien van de huidige subsidievoorzieningen.

Aansluitend hierbij kunnen wij ons ook niet van de indruk ontdoen dat binnen het zogenaamde traditionele werk al te veel aandacht uitgaat of moet uitgaan, naar de structuur, eerder dan naar het educatieve werk zelf.

Wij zijn ervan overtuigd dat het onderhavig ontwerp van decreet, dat de goedkeuring wegdraagt van het zogenaamde veld, fundamenteel aan een en ander zal kunnen verhelpen. Voor het allereerst stapt men af van de idee dat alle initiatieven moeten passen in één mooi uitgetekende, allesomvattende structuur: een projectmatige aanpak, maakt een meer flexibel inspelen op concrete noden mogelijk. En ik heb daarrond minder reserves dan collega Breyne.

Het stellen van prioriteiten, niet imperatief opgelegd door het beleid, maar bepaald door het werkveld zelf, is de tweede grote innovatie van dit decreet. Innoverend is het tenslotte ook, omdat het, met een aantal wijzigingsbepalingen ook kansen biedt voor andere, momenteel soms verstarde, werksoorten.

Het is dus duidelijk, dat dit decreet meer zal en moet worden dan een zogenaamd restdecreet. Maar wat uiteindelijk dit decreet zal worden, zal in niet geringe mate afhangen van de prioriteit die het zal bekomen bij het opmaken van de begroting. Dit werd hier ook door voorgaande sprekers onderstreept.

Wij zijn ons ervan bewust dat niet alle organisaties zomaar van het koninklijk besluit van 1967 zullen kunnen overstappen – voor sommige werksoorten zal wellicht nog een andere regeling moeten worden uitgewerkt – maar wij zullen er nauwlettend over waken dat dit subsidiereglement geen „rest-decreet” wordt, een vluchtheuvel voor organisaties die vanuit educatief standpunt niet de minste relevantie vertonen. Ik verwijs naar mijn uiteenzetting van gisteren in dit verband. Voor wie het ernstig meent met de volwasseneducatie biedt het zogenaamde vijfde decreet immers mogelijk kheden genoeg.

De PW-fractie zal dit decreet met veel overtuiging goedkeuren. **(Aplaus bij de PW en de CVP)**

De Voorzitter : De heer De Beul heeft het woord.

De heer A. De Beul : Mijnheer de Voorzitter, Mijnheer de Minister, geachte collega's, wij sluiten ons aan bij de visie die door collega Breyne ten opzichte van dit vijfde decreet werd vertolkt. Wij zullen dit decreet alsmede de amendementen die wij samen met de betrokken collega's hebben ingediend, goedkeuren.

De Voorzitter : Minister Poma heeft het woord.

Minister K. Poma (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, alvorens de artikelsgewijze bespreking aan te vatten wens ik tot besluit van deze algemene bespreking even het woord te nemen.

In de eerste plaats sluit ik mij aan bij de vorige woordvoerders die allen de verslaggever voor zijn uitstekend verslag hebben gefeliciteerd.

Ten tweede, wens ik toch te onderstrepen dat wij hier te maken hebben met een, wat wij noemen, vijfde de-

creet, omdat er al vier gestemd zijn. Men spreekt nu reeds van een zesde decreet. Ik ben van mening dat dit vijfde decreet toch een zekere innovatie inhoudt omdat hier voor de eerste maal activiteiten in de plaats van structuren worden gesubsidieerd. Ik meen dat dit tijdens de algemene bespreking niet uit de verf is gekomen.

Ik wil nu antwoorden op de verschillende vragen die werden gesteld.

Mijnheer Breyne, u hebt gezegd dat het ontwerp van decreet misschien te strak is opgesteld en u vraagt of het niet beter was geweest een kaderdecreet te maken en dan uitvoeringsbesluiten uit te vaardigen. Dat is natuurlijk een zeer pertinente opmerking. U weet echter hoe het gaat. Wanneer wij een kaderdecreet maken zegt men dat deze te strak is en dat het meer gedetailleerd moet zijn. Wanneer wij meer gedetailleerd werken dan zegt men dat wij een kaderdecreet moeten maken.

U hebt ook gevraagd, zoals de heer Beysen, wat er zal gebeuren met de organisaties, zoals bijvoorbeeld werkzaam op het vlak van „Heemkunde” die nu door het koninklijk besluit van '67 worden betoelaagd. Welnu, deze zullen verder door het genoemd koninklijk besluit worden betoelaagd. Er zal aan een nieuw decreet worden gewerkt dat organisaties zoals „Heemkunde” kan omvatten. Ik wil er op dit ogenblik aan toevoegen dat niet alle organisaties die nu door het koninklijk besluit nr. 67 worden betoelaagd en die niet in het vijfde decreet kunnen worden ondergebracht, zullen behouden blijven. Inderdaad, wanneer u de lijst van alle organisaties die door het koninklijk besluit van '67 worden betoelaagd overloopt, dan zou u, net zoals ik, raar opkijken. Het is dus duidelijk dat dit niet meer kan.

Mijnheer Breyne, u hebt ook gevraagd welke de financiële middelen voor het vormingswerk zullen zijn. Wat zal waarborgen dat een project waardevol zal zijn? Welnu, het advies dat aan de Hoge Raad voor de Volksontwikkeling wordt gevraagd en het administratief onderzoek dat zal volgen zal de nodige waarborgen leveren. Bovendien is er een jaarlijkse evalua-

Poma

tie voorzien.

U hebt ook gevraagd wat er gebeurt met de projecten die een langdurige begeleiding vergen. Uiteraard is een project tijdelijk. Het kan lopen over één of over verschillende jaren, maar naar mijn mening is een project altijd tijdelijk.

Wanneer nu mocht blijken dat voor een bepaald project een meer continue-werking noodzakelijk is, dus over meer dan één jaar, dan kan de initiatiefnemer overschakelen op een erkenningsaanvraag van project naar organisatie. U hebt gevraagd dat dit niet zou gebeuren ten nadele van andere decreten.

In de begroting worden daarvoor twee aparte artikelen voorzien. De verdere uitvoering mag inderdaad niet ten nadele zijn van andere decreten op het vormingswerk.

De heer Seeuws heeft een zestal vragen gesteld. Allereerst vraagt hij wat er zal gebeuren met organisaties die nu volgens het koninklijk besluit van '67 gesubsidieerd worden en niet in het decreet voorkomen. Ik heb daar al op geantwoord, mijnheer Seeuws, en u hebt zelf een viertal voorbeelden gegeven. Een aantal van die organisaties zullen verder op het koninklijk besluit van '67 worden gesubsidieerd, totdat er een latere decretale regeling wordt getroffen. Ik herhaal dat sommige ervan niet meer zullen worden gesubsidieerd.

U hebt ook gesproken over een overkoepelend decreet, waaronder alle decreten zouden kunnen ressorteren. Ik ben het met u eens, dat dit inderdaad een goede oplossing zou kunnen zijn.

U heeft ook een vraag gesteld in verband met de financiële middelen. Wat de financiële middelen betreft, zal de raming gebeuren op basis van de concrete aanvragen en de aangenomen projecten, na advies van de Hoge Raad voor Volksontwikkeling.

In verband met de tewerkstelling bent u dus geen voorstander van een systeem van deeltijdse, maar alleen van voltijdse personeelsleden, teneinde een professionele aanpak te waarborgen. Wij zijn van mening dat ook deel-

tijdse ambtelijke medewerkers een professionele aanpak waarborgen. Wij leggen er wel de nadruk op, dat het „ambtelijke” medewerkers moeten zijn.

U hebt eveneens een vraag gesteld in verband met artikel 8, houdende aanvullende emancipatie van de vrouw. Dit kan alleszins worden beschouwd als algemeen ontwikkelingswerk, maar dan kan enkel een speciale tegemoetkoming worden voorzien voor laaggeschoolde vrouwen.

Ten slotte vraagt u waarom geen speciale organisaties worden opgericht voor de werklozen. Hiervoor zijn geen aparte erkenningscriteria nodig. Het is immers zo dat elke organisatie afwijkingen en voordelen kan bekomen, indien met laaggeschoolde werklozen wordt gewerkt.

Ik zal ook de vragen van de heer Dierickx beantwoorden, alhoewel hij niet aanwezig is. Hij heeft eveneens een vraag gesteld in verband met de financiële mogelijkheden.

Voor de uitvoering van dit decreet voorzien we 120 miljoen frank. Het zal echter pas in 1987 duidelijk worden of dit bedrag noodzakelijk is. Ik bedoel dat op het ogenblik in het koninklijk besluit van '67 voor deze begroting 56,8 miljoen frank ingeschreven werd. Dit betekent dus dat men in het decreet het dubbele voorziet van wat in het koninklijk besluit van '67 is voorzien.

De heer Dierickx stelde ook een vraag in verband met de migrantenorganisaties.

Een aparte VZW kan worden opgericht, maar dan moet de meerderheid van de leden ervan Belg zijn. Dit is een gevolg van onze wetgeving inzake VZW's. Dit decreet voorziet echter dat ook organisaties, erkend bij het decreet op het verenigingsverband en de instellingen, activiteiten voor migranten kunnen opzetten. Het organiseren van de activiteiten mag ook de taak van de migranten zijn. Organisaties kunnen bij dit decreet niet als organisatie worden erkend als ze worden betaald via een andere begrotingspost van de Vlaamse Gemeenschap. Vanzelfsprekend kan er geen dubbele toelage worden verleend,

noch met dit decreet, noch met andere decreten. Het is een algemene regel die door de Vlaamse Executieve werd aangenomen.

Er werd ook een vraag gesteld over de basiseducatie. Het plan voorziet in zes plaatsen in 1985, namelijk in de Westhoek te Antwerpen, Dendermonde, Genk, Heusden-Zolder, Brussel en Leuven. Er is 11 miljoen frank ingeschreven als betoelaging van dit experimenteel vormingswerk. Voor 1986 kan dit plan als project passen in het vijfde decreet.

De heer Dierickx heeft ook gevraagd hoeveel projecten er kunnen worden gerealiseerd. Dat is afhankelijk van het geheel van de aanvragen en van de kostprijs ervan. Voor 1985 zal dit minimaal zijn. De aanvragen moeten vanaf de goedkeuring van het decreet worden ingediend en ik zal tot 15 december van dit jaar het advies van de Hoge Raad afwachten. Welke projecten zullen worden betaald, is afhankelijk van het krediet dat ook voor 1986 wordt voorzien. De definitieve goedkeuring komt na de definitieve vastlegging van de begrotingskredieten. Dat is ook de reden waarom 1 januari als uiterste datum waarop de aanvragers zouden worden verwittigd, niet in het ontwerp van decreet is opgenomen. Indien wij de advisering van de HRVO over de projecten op 15 december bepalen, dan kunnen wij aan de organisaties een voorlopige goedkeuring laten geworden, maar wij moeten dan verder afwachten wat de mogelijkheden zijn die de begroting ons biedt.

Ten slotte wens ik er op te wijzen dat door de vier fracties, alsmede door de heer Dierickx een aantal amendementen werden ingediend, waarop ik tijdens de artikelsgewijze bespreking zal antwoorden.

Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, ik meen hiermede op de verschillende vragen die tijdens deze algemene bespreking gesteld werden, geantwoord te hebben. **(Applaus bij de CVP en de PVV)**

De Voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? **(Neen)**

Aangezien niemand meer het woord

Voorzitter

vraagt, verklaar ik de algemene bespreking gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De Voorzitter : Aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet houdende de subsidieregeling van projecten en organisaties inzake het Nederlandstalig ontwikkelingswerk voor volwassenen en specifieke subsidieregeling voor bijzondere doelgroepen en problemen in het kader van het Nederlandstalig sociaal-cultureel vormings- en ontwikkelingswerk.

De tekst aangenomen door de Commissie wordt als basis voor de bespreking genomen.

Hoofdstuk 1

Algemene bepalingen

Artikel 1

Dit decreet regelt een aangelegenheid zoals bedoeld in artikel 59bis van de Grondwet.

- **Aangenomen.**

Artikel 2

Binnen de grenzen van de daartoe in de begroting vastgestelde onderscheiden kredieten verleent, onder de in dit decreet vastgestelde voorwaarden, de Vlaamse Executieve subsidies voor enerzijds projecten en organisaties voor Nederlandstalig ontwikkelingswerk voor volwassenen, anderzijds projecten en organisaties voor Nederlandstalig sociaal-cultureel vormings- en ontwikkelingswerk voor bijzondere doelgroepen en problemen.

- **Aangenomen.**

Artikel 3

Dit decreet verstaat onder :

1. ontwikkelingswerk voor volwassenen : een vorm van sociaal-cultureel werk voor volwassenen, die dezen door middel van educatieve activiteiten buiten schoolverband, in staat

stelt kennis, inzicht, vaardigheden of het vermogen tot expressie te verwerven en/of te bevorderen, Beroepsopleiding en -vervolmaking, evenals het aanleren en beoefenen van louter technische en manuele vaardigheden in functie van hobbybeoefening en vrijetijdsbesteding zijn uitgesloten ;

2. een educatieve activiteit : een door een organisatie zelf opgezette en tevoren aangekondigde activiteit die een groep deelnemers in staat stelt, onder deskundige begeleiding, kennis, inzicht, vaardigheden of het vermogen tot expressie te verwerven of te bevorderen inzake een duidelijk vooropgestelde thematiek ;

3. dienstverlenende activiteiten : het ter beschikking stellen van een eigen produkt, al dan niet met de begeleiding van een deskundige, dat rechtstreeks wordt aangewend bij het opzetten van educatieve activiteiten voor volwassenen ;

4. bijzondere doelgroepen : groepen die omwille van hun lage scholing geconfronteerd worden met integratiemoelijkheden waardoor ze niet volwaardig kunnen participeren aan het maatschappelijk aanbod, alsmede groepen die aanpassingsmoeilijkheden ondervinden ten aanzien van de gangbare samenleving, zoals lichamelijk en/of geestelijk gehandicapt, langdurig zieken en culturele minderheden ;

5. bijzondere problemen : problemen die in het persoonlijk leven van mensen ingrijpen omwille van een maatschappelijke verandering van hun situatie alsmede problemen die een belemmering vormen voor het toekomstig maatschappelijk functioneren.

- **Aangenomen.**

Hoofdstuk II

Erkenning

Artikel 4

Dienstverlenende activiteiten, zoals gedefinieerd in artikel 3, 3°, kunnen gelijkgeschakeld worden met educatieve activiteiten indien kan worden aangetoond aan de hand van een werkingsverslag waarvan de Execu-

tieve, de Hoge Raad voor de Volksontwikkeling gehoord, de modaliteiten zal bepalen, dat een eigen product rechtstreeks wordt aangewend bij het opzetten van educatieve activiteiten voor volwassenen, in organisaties, gesubsidieerd op basis van een reglementering van de Dienst Volksontwikkeling of in organisaties, aanvaard binnen de Dienst Volksontwikkeling, de Hoge Raad voor Volksontwikkeling gehoord.

- **Aangenomen.**

Afdeling 1

Nederlandstalig ontwikkelingswerk voor volwassenen

A. Projecten

Artikel 5

§ 1. Om met het oog op subsidiëring erkend te worden moet een project voor ontwikkelingswerk voor volwassenen de volgende voorwaarden vervullen :

1° vanuit een welomschreven thematiek ingediend worden als een systematisch uitgewerkt en samenhangend geheel ;

2° hierbij educatieve of dienstverlenende activiteiten opzetten ;

3° gerealiseerd worden in het Nederlands taalgebied of het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad ;

4° beperkt zijn in tijdsduur van 1 tot maximum 3 werkingsjaren. Indien het project zich uitstrekt over meer dan één werkingsjaar moet het project zich uitsplitsen in faseringen per werkingsjaar ;

5° hetzij via publicatie hetzij via een studiedag de resultaten kenbaar maken.

De erkenning kan na ieder werkingsjaar na ongunstige evaluatie worden opgeheven.

§ 2. Een project kan ingediend worden door een vzw specifiek opgericht ter uitvoering van een thematiek waarbinnen het ingediende project past en met haar zetel in het Nederlands taalgebied of het tweetalig gebied Brus-

Voorzitter

sel-Hoofdstad. Deze vzw kan maximum 1 project per jaar indienen. Een vzw die reeds subsidies ontvangt van de Vlaamse Gemeenschap is uitgesloten.

- **Aangenomen.**

B. Organisaties

Artikel 6

Om met het oog op subsidiëring als organisatie voor ontwikkelingswerk voor volwassenen erkend te kunnen worden en erkend te blijven, moet een organisatie aan de volgende voorwaarden voldoen :

1° opgericht zijn op particulier initiatief in de vorm van een vereniging zonder winstoogmerk met een zetel in het Nederlands taalgebied of het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad ;

2° uitsluitend het nederlandstalig ontwikkelingswerk gericht op volwassenen tot doel hebben ;

3° zijn werking ontplooiën in het Nederlands taalgebied of in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad, waarbij tenminste tweederde van de administratieve arrondissementen in één provincie of één derde van de administratieve arrondissementen in twee provincies moeten worden bereikt ;

4° geleid worden door een Raad van Bestuur die tenminste uit vijf leden bestaat, met dien verstande dat de helft plus één van de leden niet gezamenlijk lid mogen zijn van de algemene vergadering van één en dezelfde andere vzw ;

5° een boekhouding kunnen voorleggen die derwijze is opgevat dat de financiële controle in verband met de aanwending van de subsidies mogelijk is. De Gemeenschapsminister kan terzake een boekhoudkundig plan en bijzondere regels betreffende de boekhouding opleggen ;

6° jaarlijks een door het bevoegd orgaan goedgekeurde begroting waarin de subsidie slechts voorkomt voor het bedrag dat op basis van dit decreet kan bekomen worden en waaruit tenminste het evenwicht van ontvang-

sten en uitgaven blijkt voorleggen, alsmede de rekeningen van het vorige jaar met de nodige verantwoordingsstukken ;

7° aanvaarden dat de daartoe aangestelde inspecteur en verificateur respectievelijk de werking en de boekhouding, zo nodig ter plaatse, onderzoeken ;

8° de burgerrechtelijke aansprakelijkheid, die krachtens de artikelen 1382 tot en met 1386 van het Burgerlijk Wetboek aan de organisatie en haar medewerkers kan ten laste worden gelegd, door een verzekering laten dekken ;

9° per werkingsjaar minstens 100 uren besteden aan educatieve of aan dienstverlenende activiteiten als bedoeld in artikel 3,2° en 3° en artikel 4. De organisaties moeten deze activiteiten hebben georganiseerd gedurende tenminste één jaar voor de indiening van de aanvraag tot erkenning. Elke educatieve activiteit moet minstens 90 minuten in beslag nemen en bijgewoond worden door minimum 12 deelnemers. Minstens de helft van het totaal aantal uren moeten activiteiten zijn die door de organisatie hetzij zelfstandig worden opgezet hetzij in samenwerking met sociaal-culturele organisaties voor volwassenen erkend op basis van de decreten van 4 juli 1975 of van 3 maart 1978, indien deze sociaal-culturele organisaties voor volwassenen de activiteiten niet laten gelden voor hun eigen werkingsvolume nodig voor hun subsidiëring. Uitzondering hierop wordt gemaakt voor één activiteit per locale afdeling van een organisatie voor sociaal-cultureel vormingswerk voor volwassenen in verenigingsverband, erkend op grond van het decreet 4 juli van 1975.

Bij dit artikel stellen de heren Breyne, Beysen, Seeuws en De Beul, volgend amendement voor :

Artikel 6, 3° vervangen door wat volgt :

„3° zijn werking ontplooiën in het Nederlands taalgebied, waarbij tenminste tweederde van de administratieve arrondissementen in één provincie of één derde van de administratieve ar-

rondissementen in twee provincies moeten worden bereikt ; ofwel in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad.”

Minister Poma heeft het woord.

Minister K. Poma : Ik kan mij met de inhoud van dit amendement akkoord verklaren.

De Voorzitter : De heer Van Elewyck heeft het woord.

De heer J. Van Elewyck : Mijnheer de Voorzitter, vermits de Minister het amendement aanvaardt en alle fracties akkoord gaan, hoeven de stemmingen niet te worden aangehouden ; het artikel kan onmiddellijk worden aangenomen.

De Voorzitter : Als alle fracties akkoord gaan, kan dit inderdaad.

Het aldus gewijzigde artikel 6 is aangenomen.

Artikel 7

In de mate dat voor de hiernavermelde doelgroepen en problemen een werking wordt ontplooid gebaseerd op de beginselen van artikel 8 kunnen aan organisaties zoals bedoeld in artikel 6 volgende afwijkingen worden toegekend, wat betreft de erkenningsvoorwaarden en de berekening van de werkingstoelage. Deze afwijkingen gelden evenwel niet voor de berekening van het personeelsbestand.

1. Educatieve activiteiten opgezet voor laaggeschoolden zoals bepaald in artikel 8, 1e alinea moeten minimum 12 deelnemers hebben, doch de gepresteerde uren worden dan dubbel aangerekend. Bij educatieve activiteiten voor culturele minderheden mag naast het Nederlands ook hun taal gebruikt worden. De gepresteerde uren worden dubbel aangerekend.

Hierop worden de volgende afwijkingmodaliteiten toegepast.

a) Wanneer het om een alfabetiseringscursus gaat, moet het aantal deelnemers evenwel 12 bedragen, zonder dat het noodzakelijk is dat deze 12 deelnemers de cursus samen volgen. De gepresteerde uren worden dan dubbel aangerekend.

Voorzitter

b) Wanneer het gaat om educatieve activiteiten voor gehandicapten en langdurige zieken, moet het aantal personen dat de educatieve activiteiten bijwoont, ten minste 6 zijn. De tijdsduur van een cursus is dan minimum 1 uur en de tijdsduur van een cursusdeel mag bepaald worden in functie van hetgeen als zinvol vooropgesteld wordt. De gepresteerde uren worden dan dubbel aangerekend.

2. Educatieve activiteiten opgezet voor lichamelijk of geestelijk gehandicapten en langdurig zieken of culturele minderheden in functie van het opheffen van de eigen achterstand, zoals bepaald in artikel 8, 1°, 2de alinea, bekomen volgende afwijkingen : het aantal personen dat de educatieve activiteiten bijwoont moet ten minste 6 zijn, behalve voor de culturele minderheden, waar er minimum 12 deelnemers moeten zijn. De tijdsduur van een cursus is dan minimum 1 uur en de tijdsduur van een cursusdeel mag bepaald worden in functie van hetgeen als zinvol vooropgesteld wordt. De gepresteerde uren worden dan dubbel aangerekend.

3. Educatieve activiteiten opgezet voor lichamelijk of geestelijk gehandicapten en langdurig zieken en hun omgeving, gericht op de bevordering van hun integratie, zoals bepaald in artikel 8, 1°, 2de alinea moeten minimum 12 deelnemers hebben, doch de gepresteerde uren worden dan dubbel aangerekend.

Bij dit artikel is er een amendement van de heer Dierickx dat luidt als volgt :

„In punt 1 op de tweede regel het getal „12” vervangen door het getal „8”.

Minister Poma heeft het woord.

Minister K. Poma : Mijnheer de Voorzitter, ik stel de Raad voor dit amendement te verwerpen. De heer Dierickx is nu niet aanwezig. Ik kan moeilijk een discussie aangaan met iemand die er niet is.

De Voorzitter : De stemming over dit amendement en over artikel 7 worden aangehouden.

Afdeling II

Nederlandstalig sociaal-cultureel vormings- en ontwikkelingswerk voor bijzondere doelgroepen en problemen

Artikel 8

1° Voor de bijzondere doelgroepen wordt prioriteit gegeven aan educatieve activiteiten die :

a) voor laaggeschoolden de media toegankelijk maken of gericht zijn op basiseducatie. Hierbij dient men uit te gaan van de behoeften, de omstandigheden en de ervaringen van de laaggeschoolden. Deze educatieve activiteiten moeten een complex van kennis, inzicht en vaardigheden omvatten waardoor de betrokkenen zich maatschappelijk kunnen weren en aan hun eigen leefsituatie vorm kunnen geven en deze kunnen veranderen.

Binnen het kader van de basiseducatie genieten alsdan voorrang, enerzijds de activiteiten van elementaire educatie, omvattende het leren lezen, schrijven of rekenen, en anderzijds de laaggeschoolde werklozen, culturele minderheden en de lichamelijk of geestelijk gehandicapten en langdurig zieken ;

b) voor de lichamelijk of geestelijk gehandicapten, de langdurig zieken of hun omgeving en de culturele minderheden, gericht zijn op het opheffen van hun achterstand en op integratie waardoor men als groep beter gekend en aanvaard wordt.

2° In het kader van bijzondere problemen wordt prioriteit verleend aan educatieve activiteiten :

a) die mensen voorbereiden op een situatie van arbeid naar niet-arbeid of de gevolgen hiervan opvangen ;

b) die inspelen op relatieproblemen, voortvloeiend uit gezins- en echtscheidingsproblemen ;

c) die een beter inzicht geven in het probleem van de vrede en de mondiale vorming en in het probleem van het leefmilieu en in het kader van de maatschappelijke verandering.

Bij dit artikel is er een amendement

van de heer Dierickx dat luidt als volgt :

Aan punt 2° de littera's d, e en f toevoegen luidend als volgt :

„d) die mensen vertrouwd maken met het actief gebruik van de media ;

e) die gericht zijn op de bevordering van de emancipatie van vrouwen ;

f) die mensen voorbereiden op deelname aan inspraak- en participatie-initiatieven op alle niveaus van de gemeentelijke, regionale, provinciale, nationale, Europese en internationale besluitvorming.”

Minister Poma heeft het woord.

Minister K. Poma : Mijnheer de Voorzitter, dit amendement is overbodig. Ik stel de Raad voor het te verwerpen.

De Voorzitter : De stemming over dit amendement en over artikel 8 wordt aangehouden.

A. Projecten

Artikel 9

Om met het oog op subsidiëring erkend te worden moet een project voor Nederlandstalig sociaal-cultureel vormings- en ontwikkelingswerk voor bijzondere doelgroepen en problemen de volgende voorwaarden vervullen :

1° een vormingsproces op gang brengen ;

2° aangeven met welke methode en middelen wordt gewerkt ;

3° ingediend worden als een systematisch uitgewerkt en samenhangend geheel van activiteiten, opgezet vanuit een welomschreven thematiek voor een bijzondere doelgroep of een bijzonder probleem ;

4° een werking hebben in het Nederlands taalgebied of in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad ;

5° aantonen dat het doelpubliek betrokken werd bij de conceptie en verder betrokken zal worden bij de uitwerking van het project ;

6° een stuurgroep aanstellen die qua samenstelling nooit meer dan de helft

Voorzitter

plus één leden telt die samen deel uitmaken van eenzelfde bestuursorgaan van eenzelfde vzw ;

7° fungeren als pilootproject, wat moet blijken uit de samenstelling van de stuurgroep die het plaatselijk belang moet overstijgen ;

8° beperkt zijn in de tijdsduur van 1 tot maximum 3 werkingsjaren. Indien het project zich uitstrekt over meer dan één werkingsjaar moet het project zich uitsplitsen in faseringen per werkingsjaar. De erkenning kan na ieder werkingsjaar na ongunstige evaluatie worden ingetrokken. Jaarlijks worden de resultaten kenbaar gemaakt, hetzij via een studiedag, hetzij via publicatie. Alleszins moeten de door de Vlaamse Executieve opgerichte adviesraden de resultaten toezonden krijgen indien ze ten aanzien van de bevoegde Gemeenschapsminister een adviesbevoegdheid hebben inzake de behandelde problematiek of doelgroep ;

9° ingediend worden door :

a) een organisatie, gesubsidieerd op basis van een reglementering van de Dienst Volksontwikkeling, of een organisatie, aanvaard door de Dienst Volksontwikkeling, de Hoge Raad voor Volksontwikkeling gehoord ;

Deze organisaties kunnen niet terzelfdertijd een project indienen en afwijkingen bekomen zoals voorzien in artikel 19. Een organisatie, gesubsidieerd op een reglementering van de Dienst Volksontwikkeling, kan slechts een project erkend krijgen indien dit kadert binnen de doelstellingen waarmee een erkenning bekomen werd ;

b) een vzw die niet valt onder 9°, a, en die specifiek opgericht is ter uitvoering van een thematiek waarbinnen het ingediende project past, die de nodige garanties biedt om het project naar behoren uit te voeren en met een zetel in het Nederlands taalgebied of in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad. Een vzw die elders een subsidie ontvangt van de Vlaamse Gemeenschap is uitgesloten ;

Ten behoeve van bijzondere doel-

groepen kan na beëindiging van een project onmiddellijk een aanvraag voor een nieuw project worden ingediend. Ten behoeve van bijzondere problemen dient een jaar te verlopen tussen de beëindiging van een project en de aanvraag voor een nieuw project.

— **Aangenomen.**

B. Organisaties

Artikel 10

Organisaties voor gehandicapten en langdurig zieken kunnen als organisatie voor een bijzondere doelgroep worden erkend als zij activiteiten opzetten die beantwoorden aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 8, 1°, b. Zij moeten voldoen aan de erkenningsvoorwaarden vermeld in artikel 6, 1°, 3°, 4°, 5°, 6°, 7°, 8° en daarenboven per werkingsjaar minimum 50 educatieve activiteiten opzetten, van telkens minimum 60 minuten voor minstens 6 deelnemers uit de betreffende doelgroep. Ten minste één jaar voor de erkenningsaanvraag moet de organisatie deze activiteiten hebben uitgevoerd.

— **Aangenomen.**

Artikel 11

Organisaties die zich uitsluitend richten op mensen die niet of onvoldoende kunnen lezen en schrijven en hierdoor geconfronteerd worden met integratiemoeilijkheden waardoor ze niet volwaardig kunnen participeren aan het maatschappelijk aanbod kunnen als organisatie voor een bijzondere doelgroep worden erkend als zij activiteiten opzetten die beantwoorden aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 8, 1°, a betreffende het fundierend onderricht.

Zij moeten voldoen aan de erkenningsvoorwaarden vermeld in artikel 6, 1°, 3°, 4°, 5°, 6°, 7° en 8° en daarenboven per werkingsjaar ondersteuning en coördinatie bieden aan minimum 20 plaatselijke initiatieven, die elk trekking moeten hebben op 12 deelnemers waarvan de begeleiding maximum 2 jaar kan duren met een minimum van 120 uren per deelne-

mer per jaar. Ten minste één jaar voor de indiening van de erkenning moeten deze activiteiten uitgevoerd zijn.

Bij dit artikel werd een amendement ingediend door de heer Dierickx, dat luidt als volgt :

„In het tweede lid op de zesde regel het getal „120” vervangen door het getal „80”.

Bij dit artikel werd ook een amendement ingediend door de heren Breyne, Beysen, Seeuws en De Beul, dat luidt als volgt :

„In het tweede lid op de zesde regel de woorden „120 uren” vervangen door de woorden „80 uren”.

Minister Poma heeft het woord.

Minister K. Poma : Mijnheer de Voorzitter, beide amendementen hebben dezelfde strekking. Ik ga akkoord met de vraag het aantal uren van 120 naar 80 terug te brengen.

De Voorzitter : Vermits de Minister het amendement aanneemt en de vraag is uitgegaan van alle fracties, hoeven wij de stemming over het artikel niet aan te houden. Derhalve wordt het aldus gewijzigde artikel 11 aangenomen.

Artikel 12

Organisaties die zich in hun doelstelling uitsluitend richten op het probleem van de vrede, de mondiale vorming of het leefmilieu kunnen als organisatie voor dit probleem worden erkend als zij activiteiten opzetten die beantwoorden aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 8, 2°, c. Zij moeten voldoen aan de erkenningsvoorwaarden vermeld in artikel 6, 1°, 3°, 4°, 5°, 6°, 7° en 8° en daarenboven 100 uren aan educatieve activiteiten opzetten, waarbij dienstverlenende activiteiten ook in aanmerking kunnen worden genomen voor 75 %. Elke educatieve activiteit moet bijgevoerd worden door minimum 12 deelnemers. Ten minste één jaar voor de indiening van de aanvraag tot erkenning moeten deze activiteiten uitgevoerd zijn.

Bij dit artikel werd een amendement

Senator M. Decoster (PVV), verslaggever over het decreet-subsidieregeling vormings- en ontwikkelingswerk

ingediend door de heer Dierickx dat luidt als volgt :

„De eerste zin vervangen door wat volgt :

Organisaties die zich in hun doelstelling uitsluitend richten op het probleem van de vrede, de mondiale vorming, het leefmilieu, de media of de inspraak en participatie, kunnen als organisatie voor dit probleem worden erkend als zij activiteiten opzetten die beantwoorden aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 8, 2°, c), d), e) en f).”

Minister Poma heeft het woord.

Minister K. Poma : Mijnheer de Voorzitter, ik verzoek de Raad dit amendement niet aan te nemen.

De Voorzitter : De stemming over dit amendement en over artikel 12 worden aangehouden.

Artikel 13

De Gemeenschapsminister bepaalt

bij de erkenning van het project, de toelagen die hij aan het project zal verlenen op basis van de door de initiatiefnemende organisatie of vereniging ingediende begroting. De subsidieerbare kosten kunnen betrekking hebben op :

a. personeelskosten, voor zover personeel noodzakelijk is ter realisatie van het project en slechts in de mate van de werkelijk bewezen professionele ondersteuning. De subsidiëring van deze kosten zal rekening houden met de bepalingen van artikel 15, § 2 ;

b. werkingskosten, waaronder begrepen zijn de verplaatsingen, drukwerken, verzendingen, secretariaatskosten, eventuele huisvestingskosten ;

c. uitgaven inherent aan het project.

- **Aangenomen.**

Artikel 14

§ 1. De subsidiëring gebeurt op basis van de subsidieerbare kosten maar kan nooit hoger zijn dan het uiteindelijk goedgekeurde deficit.

§ 2. De organisatie of vereniging die een project indient moet het bewijs leveren over 5 % eigen projectmiddelen te kunnen beschikken uitgezonderd voor de projecten die gericht zijn op de bijzondere doelgroepen bedoeld bij artikel 3, 4.

§ 3. 75 % van de toegezegde subsidie, op basis van een ingediende begroting, wordt als voorschot in het lopende werkingsjaar toegekend. Het saldo wordt toegekend na indiening van de afrekening.

- **Aangenomen.**

Artikel 15

§ 1. De Gemeenschapssubsidie voor de in deze afdeling bedoelde organisaties bestaat uit een subsidie voor personeelskosten, een vaste basissubsidie en een subsidie voor de werking.

§ 2.1. Als subsidieerbare personeelskosten komen in aanmerking het brutobedrag van de wedde en van het vakantiegeld van de educatieve en administratieve personeelsleden, ver-

hoogd met de bijdragen die de werkgever dient te storten in toepassing van het wettelijk stelsel van de sociale voorzieningen

2. Voor de berekeningen van de toelagen bepaalt de Executieve, de Hoge Raad voor Volksontwikkeling gehoord, de weddeschalen en de daaraan gekoppelde voorwaarden. Deze weddeschalen worden gekoppeld aan de schommelingen van het indexcijfer der consumptieprijzen, zoals deze van toepassing zijn voor het Rijk ksp personeel.

3. De weddetoelagen worden slechts toegekend indien de uitgekeerde brutosalariissen voor de educatieve en administratieve personeelsleden ten minste overeenstemmen met de hiervoor bedoelde weddeschalen. De organisaties moeten toestaan dat de bewijsstukken daaromtrent worden nazien.

4. De Executieve bepaalt, de Hoge Raad voor de Volksontwikkeling gehoord, de diploma's of andere bekwaamheidsbewijzen waarvan de personeelsleden naargelang van hun functie houder moeten zijn en de bewijzen van beroepservaring die zij dienen voor te leggen.

§ 3. Er kunnen nooit meer dan 3 voltijdse personeelsleden gesubsidieerd worden, waarvan ten hoogste één met de wedde van een leraar algemene vakken in het Rijksonderwijs, geaggregeerd voor het secundair onderwijs van de hogere graad.

§ 4. Per schijf van 250 uren educatieve of gelijkgestelde dienstverlenende activiteiten kan een organisatie in aanmerking komen voor een personeelstoelage, zijnde de wedde van een halftijds personeelslid met een maximum van de eindwedde van een leraar algemene vakken in het Rijksonderwijs, geaggregeerd voor het secundair onderwijs van de hogere graad.

§ 5. Elk voor subsidie in aanmerking komend personeelslid kan vervangen worden door een aantal educatieve deeltijdse ambtelijke medewerkers en vanaf het derde personeelslid door nevenambtelijke medewerkers met een maximum prestatie van 40 uur per

Voorzitter

jaar. De subsidie is in dit laatste geval gelijk aan de gemiddelde wedde van de laagste voorziene weddeschaal.

Bij dit artikel heeft de heer Dierickx volgende amendementen ingediend :

„A. Paragraaf 3 vervangen door wat volgt :

§ 3. Ten hoogste 1 personeelslid kan gesubsidieerd worden met de wedde van een leraar algemene vakken in het Rij ksonderwijs, geaggregeerd voor het secundair onderwijs van de hogere graad.”

B. Paragraaf 5 vervangen door wat volgt :

§ 5. Met uitzondering van het eerste educatief personeelslid kan elk voor subsidiëring in aanmerking komend personeelslid met voltijdse dagtaak worden vervangen door 2 personeelsleden met deeltijdse dagtaak.”

Minister Poma heeft het woord.

Minister K. Poma : Mijnheer de Voorzitter, ik verzoek de Raad deze amendementen te verwerpen en de oorspronkelijke tekst te behouden.

De Voorzitter : De stemming over deze amendementen en over artikel 15 worden aangehouden.

Artikel 16

§ 1. Voor elke erkende organisatie omvat de subsidie :

- een vaste basistoelage van 50.000 frank ;

- een werkingstoelage van 50.000 frank vermeerderd met 25.000 frank voor elke bijkomende schijf van 50 uren educatieve activiteiten of gelijkgestelde dienstverlenende activiteiten ;

- een personeelstoelage van 95 ten honderd voor de eerste en 80 ten honderd voor de volgende. De Executieve kan de in dit artikel genoemde bedragen aan het indexcijfer van de consumptieprijzen aanpassen.

§ 2. De Gemeenschapsminister tot wiens bevoegdheid de Cultuur behoort keurt voor 31 december de begroting goed voor het volgende wer-

kingsjaar en voor 1 mei de afrekening van het voorbije werkingsjaar.

Onder voorbehoud van deze goedkeuringen wordt in het volgend kalenderjaar de subsidie uitgekeerd in de vorm van driemaandelijks, per trimester van het begrotingsjaar waarvan zij werden ingeschreven en goedgekeurd, te betalen voorschotten ten bedrage van één vierde van de in het voorbije kalenderjaar toegekende subsidie.

Het saldo van deze subsidie dat moet toegekend worden op basis van het voorbije werkingsjaar wordt in verrekening gesteld samen met het derde voorschot van het lopend kalenderjaar. Het teveel aan voorschotten van het voorbije werkingsjaar wordt verrekenend in het derde voorschot van het lopende kalenderjaar.

De Voorzitter : Bij artikel 16 is er een amendement voorgesteld door de heer Dierickx dat luidt :

In § 1 het laatste lid vervangen door wat volgt :

- een personeelstoelage van 95 ten honderd voor maximum 2 educatieve personeelsleden en 1 administratief personeelslid en van 80 ten honderd voor de volgende. De Executieve zal de in dit artikel genoemde bedragen aan het indexcijfer van de consumptieprijzen aanpassen.”

De Voorzitter : Minister Poma heeft het woord.

Minister K. Poma : Ik vraag dit amendement te verwerpen, mijnheer de Voorzitter.

De Voorzitter : De stemming over het amendement en het artikel waarop het betrekking heeft, wordt aangehouden.

Artikel 17

§ 1. In afwijking van artikel 15, § 4 geldt voor organisaties, zoals bepaald in artikel 10 van onderhavig decreet, dat per schijf van 250 uren educatieve of gelijkgestelde dienstverlenende activiteiten een voltijds educatief personeelslid wordt gesubsidieerd met een wedde, die niet hoger mag zijn dan de eindwedde van een leraar algemene

vakken in het Rij ksonderwijs, geaggregeerd voor het secundair onderwijs van de hogere graad.

§2. In afwijking van artikel 15, § 4 en artikel 16 kunnen organisaties, erkend op basis van artikel 11 van onderhavig decreet, gesubsidieerd worden op basis van een weddetoelage voor één voltijds personeelslid die niet hoger mag zijn dan de eindwedde van een leraar algemene vakken in het Rijks-onderwijs geaggregeerd voor het secundair onderwijs van de hogere graad, een basistoelage van 75.000 frank en een werkingstoelage van 100.000 frank.

Via deze organisaties kunnen de plaatselijke initiatieven een subsidie bekomen van 70.000 frank als vaste basistoelage, en 2.200 frank per deelnemer.

De Executieve kan de in dit artikel genoemde bedragen aan het indexcijfer van de consumptieprijzen aanpassen.

§ 3. In afwijking van artikel 16 kunnen organisaties, erkend op basis van artikel 12 een bijkomende subsidie bekomen gelijk aan 50 ten honderd van de kosten met een maximum van 250.000 frank voor de kosten van materialen en/of materieel dat rechtstreeks noodzakelijk is voor het aanmaken van produkten van dienstverlening zoals bedoeld in artikel 3.

De Executieve kan de in dit artikel genoemde bedragen aan het indexcijfer van de consumptieprijzen aanpassen.

De Voorzitter : Bij dit artikel werd een amendement ingediend eveneens door de heer Dierickx dat luidt :

„In fine van § 2, eerste lid de woorden „per schijf van 10 plaatselijke initiatieven” toevoegen.”

De Voorzitter : Minister Poma heeft het woord.

Minister K. Poma : Ik vraag het behoud van de oorspronkelijke tekst, mijnheer de Voorzitter.

De Voorzitter : Dan is de stemming over het amendement en het artikel waarop het betrekking heeft, aangehouden.

De heer Dierickx stelt voor een nieuw

Voorzitter

artikel 17bis in te lassen.

„Artikel 17bis (nieuw)

Een nieuw artikel 17 bis invoegen luidend als volgt :

„Voor nieuwe experimentele initiatieven kunnen starttoelagen worden verleend. De Executieve bepaalt, het met redenen omkleed advies van de Hoge Raad gehoord, het bedrag van deze starttoelagen en de regels volgens welke zij worden toegekend. De starttoelagen kunnen worden verleend voor een periode van maximum 3 jaar”.

De Voorzitter : Minister Poma heeft het woord.

Minister K. Poma : Dat is overbodig, mijnheer de Minister.

De Voorzitter : Dan wordt de stemming over dit nieuw artikel 17bis aangehouden.

Artikel 18

De Executieve kan, bij wijze van overgang, van de in dit decreet gestelde data voor de procedure van erkenning en subsidiëring afwijken tijdens 1985.

- **Aangenomen.**

Hoofdstuk V

Wijzigings- en slotbepalingen

Artikel 19

In de mate dat voor de hiernavermelde doelgroepen en problemen een werking wordt ontplooid zoals omschreven in artikel 8 worden aan organisaties volgende afwijkingen toegekend.

§ 1. In afwijking van het decreet van 4 juli 1975, houdende de rijkssubsidiering van het Nederlandstalig sociaal-cultureel vormingswerk voor volwassenen in verenigingsverband :

1. Organisaties met als doelpubliek gehandicapten en langdurig zieken kunnen erkend worden :

a) als landelijke organisatie voor zover zij beschikken over ten minste één

bijzonder bevoegd bezoldigd personeelslid met volle dagtaak en een actieve werking ontplooiend in ten minste 40 lokale afdelingen of groepen, met binnen 4 provincies ten minste 1 streekorganisatie van ten minste 10 lokale actieve afdelingen of groepen ;

b) als streekorganisatie wanneer zij een actieve werking ontplooiend in ten minste 10 lokale afdelingen of groepen zonder de verplichting ten minste een halftijds personeelslid in dienst te hebben.

De lokale afdelingen of groepen van de in a en b genoemde organisaties moeten jaarlijks naast 2 bestuursvergaderingen 2 activiteiten met de doelgroepen inrichten.

2. De lokale afdelingen of groepen die educatieve activiteiten opzetten rond de problemen, zoals gesteld in artikel 8, 2°, mogen deze activiteiten voor de lokale afdelingen of groepen dubbel laten tellen.

§ 2. In afwijking van het decreet van 3 maart 1978 houdende de rijkssubsidiering voor het Nederlandstalig sociaal-cultureel vormingswerk met volwassenen in instellingen.

1. Educatieve activiteiten opgezet voor laaggeschoolden, zoals bepaald in artikel 8, 1° moeten minimum 12 deelnemers hebben doch de gepresteerde uren worden dan dubbel aangerekend, voor een maximum van 250 uren.

Bovendien worden hierop nog volgende afwijkingsmodaliteiten toegepast :

a) Wanneer het om een alfabetiseringscursus gaat, moet het aantal deelnemers evenwel 12 bedragen, zonder dat het noodzakelijk is dat deze 12 deelnemers de cursus samen volgen.

b) Wanneer het gaat om educatieve activiteiten voor gehandicapten en langdurig zieken, moet het aantal personen dat de educatieve activiteiten bijwoont, ten minste 6 zijn. De tijdsduur van een cursus is dan minimum 3 uur en de tijdsduur van een cursusdeel mag bepaald worden in functie van hetgeen als zinvol vooropgesteld wordt.

c) Wanneer het gaat om educatieve

activiteiten, opgezet voor culturele minderheden, mag naast het Nederlands, ook hun taal aangewend worden.

2. Educatieve activiteiten opgezet voor lichamelijk of geestelijk gehandicapten en langdurig zieken of culturele minderheden in functie van het opheffen van de eigen achterstand, zoals bepaald in artikel 8, 1° kunnen dezelfde afwijkingen bekomen als bepaald in § 2, 1, b en c. Voor culturele minderheden moet het aantal deelnemers echter minstens 12 zijn.

3. Educatieve activiteiten opgezet voor lichamelijk of geestelijk gehandicapten en langdurig zieken en hun omgeving, gericht op de bevordering van hun integratie, zoals bepaald in artikel 8, 1° moeten minimum 12 deelnemers hebben, doch de gepresteerde uren worden dan dubbel aangerekend, voor een maximum van 250 uren.

4. Educatieve activiteiten opgezet in het kader van bijzondere problemen, zoals bepaald in artikel 8, 2° kunnen deze educatieve activiteiten in aanmerking laten komen vanaf 2 uur in plaats van 6 uur. Het minimum aantal deelnemers wordt alsdan bepaald op 12.

- **Aangenomen.**

Artikel 20

De Vlaamse Executieve bepaalt nader, de Hoge Raad voor de Volksontwikkeling gehoord, de formaliteiten voor het verlenen, het handhaven en het opheffen van de erkenning en subsidiëring. De Gemeenschapsmi- nister van Cultuur verleent de erkenning van de organisatie voor ontwikkelingswerk of voor een bijzondere doelgroep of problematiek, en heft deze op, de Hoge Raad voor de Volksontwikkeling gehoord.

De Gemeenschapsminister van Cultuur verleent de erkenning van de projecten van ontwikkelingswerk of van bijzondere doelgroepen of problemen en heft deze op rekening houdende met de in volgende alinea beschreven procedure.

Voor 1 november deelt de Gemeen-

Voorzitter

schapsminister van Cultuur aan de Hoge Raad voor de Volksontwikkeling het bedrag mee dat hij in de ontwerp-begroting zal reserveren enerzijds voor de projecten voor ontwikkelingswerk voor volwassenen en anderzijds voor projecten voor sociaal-cultureel vormings- en ontwikkelingswerk voor bijzondere doelgroepen en problemen.

Na advies van de Hoge Raad voor de Volksontwikkeling, uitgebracht voor 15 december, erkent de Gemeenschapsminister van Cultuur de projecten die zullen gesubsidieerd worden. Ook wat de verlenging of opheffing van de erkenning betreft door de Gemeenschapsminister van Cultuur zal de Hoge Raad voor de Volksontwikkeling zijn advies verlenen voor 15 december.

Bij gebreke van tijdig advies kan de Gemeenschapsminister van Cultuur zonder meer beslissen.

De Voorzitter : Bij dit artikel werd een amendement ingediend door de heren Breyne, Beysen, Seeuws en De Beul dat luidt als volgt :

A. In het eerste lid op de laatste regel, na de woorden „de Hoge Raad voor de Volksontwikkeling” de volgende woorden invoegen „en de Nederlandse Commissie voor de Cultuur van de Brusselse Agglomeratie wat de organisaties uit het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad betreft.”

B. In het vierde lid op de eerste regel, na de woorden „Na advies van de Hoge Raad voor de Volksontwikkeling” de volgende woorden invoegen „en de Nederlandse Commissie voor de Cultuur van de Brusselse Agglomeratie wat het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad betreft”.

C. In het vierde lid op de vijfde en de zesde regel de woorden „zal de Hoge Raad voor de Volksontwikkeling zijn advies” vervangen door de woorden „zullen de Hoge Raad voor de Volksontwikkeling en de Nederlandse Commissie voor de Cultuur van de Brusselse Agglomeratie wat het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad betreft, hun advies”.

De Voorzitter : Minister Poma heeft het woord.

Minister K. Poma : Ik ben akkoord met de drie punten van dit amendement, mijnheer de Voorzitter. Het is drie-maal een verbetering.

De Voorzitter : Dan wordt de stemming over het aldus gewijzigd artikel aangehouden.

Artikel 21

Bij het in werking treden van dit decreet worden er geen nieuwe erkenningen toegestaan op basis van het koninklijk besluit van 24 maart 1967 tot subsidiëring van de activiteit van nationale en regionale organisaties ten bate van de Nederlandstalige volksontwikkeling.

- **Aangenomen.**

Artikel 22

Dit decreet treedt in werking op 1 januari 1985.

- **Aangenomen.**

De Voorzitter : De artikelsgewijze bespreking is gesloten. Wij zullen donderdag 27 juni, om 16 uur de aangehouden stemmingen en de hoofdelijke stemming over het gehele ontwerp van decreet houden.

VOORSTEL VAN DECREET van de heer A. Diegenant c.s. houdende subsidiëring van werken tot het oprichten en/of verbeteren van private sportinfrastructuur - 24 (1981-1982) - Nrs. 1 tot 5

Algemene bespreking

De Voorzitter: Aande orde is het voorstel van decreet van de heer Diegenant c.s. houdende subsidiëring van werken tot het oprichten en/of verbeteren van private sportinfrastructuur, waarvan het door de Commissie gewijzigd opschrift luidt als volgt : voorstel van decreet betreffende de subsidiëring van het oprichten, verbeteren en/of aankopen van particuliere

sportinfrastructuur.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Breyne, verslaggever, heeft het woord.

De heer P. Breyne (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, de Commissie voor Culturele Aangelegenheden heeft gedurende 7 vergaderingen het voorstel van decreet van de heer Diegenant en consoorten, houdende subsidiëring van de private sportinfrastructuur, besproken en na grondige amendering goedgekeurd.

Het voorstel van decreet dateert van 22 december 1981 en was ondertekend door leden van 3 fracties van de ze Raad.

Het gaat uit van drie fundamentele principes namelijk het subsidiariteitsbeginsel, de responsabilisering en het meer doen met gelijke of mindere middelen.

Dit voorstel wil de privé-sector aanmoedigen om te helpen voldoen aan de nog bestaande behoeften inzake sportinfrastructuur. Daartoe wordt een stelsel van subsidiëring bij de oprichting, de verbetering en/of de aankoop van privé-sportinfrastructuur voorgesteld.

De regeling is bedoeld voor de erkende landelijk georganiseerde sportfederaties en hun aangesloten organisaties en dit voor werken van kleinere omvang, zoals het renoveren van een trainingzaal, het aanleggen van sanitair bij een sporthal en dergelijke meer. Met minder middelenminstens hetzelfde doen, dat is de hoofdbedoeling van het voorstel van decreet, dat aldus in de geest van de indiener als een correctief op het infrastructuurbeleid van de overheid kan worden beschouwd.

Tijdens de algemene bespreking werden in de eerste plaats vragen gesteld met betrekking tot de financiële haalbaarheid van het voorstel van decreet.

De Gemeenschapsminister wees er bij herhaling op dat in het raam van de begrotingskredieten voor sportinfrastructuur voorlopig geen middelen kunnen worden gevonden om de uitvoering van het voorstel te verzeke-

Breyne

ren.

Het principe werd door hem echter niet afgewezen.

Voorts werd op vraag van een lid van de Commissie het niet-bindend advies van de Hoge Raad voor de Sport gevraagd. Het negatieve advies is echter zeer summier en niet gemotiveerd.

Ook met het principe zelf van het voorstel konden een aantal commissieleden niet akkoord gaan. Zij vrezen dat met het voorstel, in tegenstelling met een beleidslijn die jaren geleden werd vastgelegd, met name het afstemmen van het sportbeleid op de openbare sector, meer de richting uitgegaan wordt van de privatisering waardoor de gemeenschapsinfrastructuur minder leefbaar wordt of waardoor ze niet meer toegankelijk is voor allen.

Ook andere problemen werden in de loop van de eerste besprekingsronde aangehaald, bijvoorbeeld een teveel aan een bepaalde sportinfrastructuur in sommige streken; het gevaar voor de vraag naar personeelstoelage voor de infrastructuur; de noodzakelijke garantie van pluralisme.

In de loop van de bespreking werd derhalve de noodzaak onderkend van grondige amendering van de tekst. Dit gebeurde door een werkgroep ad hoc van de Commissie en resulteerde in de amendementen van de heer Van den Broeck en consoorten. Het aldus geamendeerde voorstel werd als basis genomen voor de verdere behandeling.

De amendementen beoogden onder meer tegemoet te komen aan volgende objectieven:

— het personeel dat aangeworven wordt tengevolge van de realisatie van de in het voorstel bedoelde sportinfrastructuur, kan in geen geval gesubsidieerd worden;

— luxueuze uitrusting of winstmakende projecten alsmede zwembaden komen niet in aanmerking;

- de financiering moet gebeuren buiten het Sportfonds, en een zo groot

mogelijk pluralisme moet worden nastreefd.

Deze amendementen waren niet van aard om alle leden van de Commissie te doen afzien van hun principiële negatieve ingesteldheid ten opzichte van het voorstel. Deze leden brachten vooral naar voor dat het voorstel onopportunity zou zijn op een ogenblik dat er duidelijk gelden te kort zouden zijn om de bestaande gemeenschappelijke infrastructuur degelijk te laten functioneren.

Zij menen ook dat er een zekere verzuiling zal ontstaan waardoor een gedeelte van de bevolking zal worden uitgesloten van gesubsidieerde sportinfrastructuur.

Deze leden kunnen dus niet instemmen met het globale systeem dat achter het voorstel steekt.

Andere leden waren van oordeel dat integendeel met het voorstel de sportinfrastructuur in de Vlaamse Gemeenschap op een meer rationele manier kan worden uitgebouwd, mits overlapping vermeden wordt, — het amendement van de heer Van den Broeck bij artikel 7 wil deze overlapping vermijden — en mits ook de in het voorstel bedoelde infrastructuur kadert in een algemene, op een objectieve manier vastgestelde programmering. Met dat doel werd door de verslaggever een subamendement bij artikel 8 ingediend, en door de Commissie aanvaard. Ingevolge dit amendement zou binnen de Hoge Raad voor de Lichamelijke Opvoeding, de Sport en het Openluchtlevens een programmeringscommissie worden opgericht die tot taak krijgt een algemene programmering voor de sportinfrastructuur binnen de Vlaamse Gemeenschap op te stellen en binnen dit kader aan de bevoegde Gemeenschapsminister advies te geven over iedere aanvraag tot subsidiëring op basis van het voorstel.

Uiteindelijk bleven na langdurige discussie de voornaamste bezwaren van budgettaire aard. Ook de Gemeenschapsminister stipte aan dat de kredieten voor subsidiëring van sportinfrastructuur voor ondergeschikte besturen de laatste jaren zeer ernstig gereduceerd werden, en dat het zijn op-

dracht is bij voorrang zoveel mogelijk de bestaande decreten maximaal uit te voeren.

Vermits het bedrag vooralsnog enkel op de post „gemeenschappelijke infrastructuur” kan worden gevonden, en deze middelen voor het lopende jaar reeds vastgelegd werden, is er momenteel in de lopende begroting geen ruimte voor een uitvoering van het voorstel voorhanden.

Daar het per definitie om private initiatieven gaat, kan de Minister ook onmogelijk ramen wat de grootte zal zijn van de nieuwe uitgaven. Bepaalde leden herhaalden daartegenover dat het in hun optiek niet zo zeer gaat om een globale aangroei van de middelen, maar eerder om een beperkte herschikking.

Bij een meerderheid van de Commissie kwam dan ook een conclusie tot stand waarbij zij konden instemmen met het objectief van het geamendeerd voorstel, maar ook onzekerheid blijft over het tijdstip vanaf wanneer het budgettair mogelijk zal zijn het decreet effectief uit te voeren. Daarom werd een subamendement van de Executieve aanvaard, krachtens hetwelk de Executieve de datum zal bepalen waarop het decreet in werking treedt.

Het voorstel, aldus geamendeerd, als ook nog voor bepaalde technische beschikkingen gewijzigd, werd door de Commissie, bij toepassing van artikel 22,3 van het Reglement van Orde van de Vlaamse Raad goedgekeurd met 5 stemmen tegen 1.

Conform deze stemming moge ik de Vlaamse Raad uitnodigen de door de Commissie goedgekeurde tekst ook goed te stemmen. (**Applaus**)

De Voorzitter : De heer Seeuws heeft het woord.

De heer W. Seeuws (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, het is met een bezwaard gemoed dat ik deze tribune betreed. Ik aarzel niet deze nogal zwaarwichtige woorden uit te spreken, zij het met de glimlach. Ik ben ervan overtuigd dat dit voorstel van decreet voor de belangen van onze bevolking het slechtste is dat ooit in deze

Seeuws

Raad werd ingediend, ondanks de amendering. Indien dit voorstel wordt goedgekeurd, wat door de meerderheid van de Commissieleden wordt aanbevolen, krijgen wij een zwarte bladzijde in deze Raad.

Inderdaad, het voorstel van de heer Diegenant gaat regelrecht in tegen het soort beleid dat inzake infrastructuur sinds de afsplitsing van de Nederlandse Cultuur in Vlaanderen wordt gevoerd en dat gebaseerd is op principes die, onder meer tijdens een colloquium over de culturele centra in november 1964 te Brussel, door Professor Renaat Van Elslande, die later onze eerste Minister van Cultuur zou worden, werden toegelicht. Toen reeds, hoewel het essentieel ging over de culturele infrastructuur, beter gezegd de culturele centra, heeft Professor Van Elslande erop gewezen dat dezelfde principes golden voor de sportinfrastructuur. Op basis van een grondige analyse en een onderzoek over de bestaande infrastructuur in ons land, was Professor Van Elslande er met zijn medewerkers toe gekomen te besluiten dat het een essentiële overheidsopdracht was te zorgen voor de infrastructuur, voor de opleiding van de cultuurfunctionarissen en voor de financiële leefbaarheid van het geheel.

Wat de infrastructuur betreft, waar een schrijnende toestand werd onderkend en een ver doorgedreven verzuiling, stelde Professor Van Elslande duidelijk dat het noodzakelijk was dat de overheid, bij het tot stand komen van nieuwe infrastructuur, deze taak tot zich zou trekken, omwille van de toen reeds- ik spreek over 1964 — beperkte financiële middelen, om de verstarde verzuiling te doorbreken, de culturele en creatieve krachten en activiteiten nader tot elkaar te brengen en ten slotte om de middelen efficiënt te gebruiken.

Wat zijn nu onze kritieken, die ik wens samen te vatten, op het voorstel dat volgens mij niet amendeerbaar is. Het is het principe zelf dat niet aanvaardbaar is. Collega Diegenant wou met zijn voorstel een groter rendement bekomen. Wij weten niet wat dat precies wil zeggen, maar het gaat

over het aanwenden van de bestaande middelen. Het is nog altijd niet duidelijk, ook niet uit de antwoorden van de Minister, — anderzijds kan men zeggen dat het zeer duidelijk is aangezien de datum van de uitvoering van het decreet wordt bepaald tot wanneer er geld zal zijn — waar men de nodige middelen hiervoor zou vinden binnen de reeds zo beperkte budgetten, die niet anders dan ontoereikend kunnen zijn wegens de grote kosten van investering in infrastructuur.

Mijnheer de Voorzitter, ik wens ter zake nogmaals te onderstrepen dat het voorstel van collega Diegenant onbespreekbaar is omdat hij niet heeft kunnen aantonen hoeveel de toepassing van dit decreet progressief per jaar zal kosten..

De heer J. Van Elewyck : Het reglement.

De heer Seeuws : . . . en waar de inkomsten voor deze toepassing zullen gehaald worden. De lapidaire antwoorden die we tot dusver zowel van de indiener als van de Minister daarover hebben gekregen volstaan niet om tegemoet te komen aan wat het reglement ter zake duidelijk voorschrijft.

Wij hebben ook opgemerkt — maar we hebben de bewijzen daarover niet gekregen, alhoewel het niet zo moeilijk was gedurende al die maanden dat wij erover hebben gediscussieerd ons die bewijzen te bezorgen — hoeveel nu reeds de gemeenten en de provincies aan subsidiëringen aan private infrastructuur geven. Wij hebben hiervan nu reeds een staaltje gekregen met het verschrikkelijk drama op de Heizel en andere voetbalstadia. Wij weten dat dit allen al aan zeer veel gemeentekleine en grote kosten meebrengt. Het is een belangrijk element te weten wat daarvoor reeds gebeurt door de ondergeschikte besturen.

Wij menen — en ik blijf dat dus geloven — dat u, mijnheer de Minister, hoe dan ook in uw repliek die u straks zal geven, duidelijkheid zal scheppen inzake die financiering en of- indien u het zou moeten toepassen — het inderdaad zo is dat, wat u zich op een bepaald ogenblik heeft laten ontvallen, het alleen zou kunnen gebeuren binnen de bestaande middelen door een

verschuiving, namelijk door een gedeelte van de huidige middelen voor de overheidsinfrastructuur aan te wenden voor de private infrastructuur.

Een andere vraag is of dit voorstel het doel dat de indiener stelt niet zal voorbij schieten, want het is toch nogal duidelijk dat in deze financieel zware operaties alleen grote, sterke, financieelkrachtige sportverenigingen zich dergelijke investeringen zullen kunnen veroorloven. Bovendien bestaat toch ook grote twijfel over de rechtmatige verdeling, ik zou bijna zeggen de „pluralistische verdeling” van deze middelen onder de diverse in aanmerking komende sportverenigingen. Wie garandeert ter zake dat deze overheidsgelden van iedereen niet overwegend naar de financieel rijke, commerciële clubs als het ware zouden gaan ?

Daarenboven bestaat het probleem van de toegankelijkheid van deze door de overheid gefinancierde infrastructuur. Voor zover mijn informatie strekt, zouden van de 181 op dit ogenblik bestaande privé-sporthallen in Vlaanderen ten minste 60 helemaal niet voor het publiek of voor de plaatselijke bevolking toegankelijk zijn.

Ondanks onze herhaalde vragen, wordt ook niet gezegd wat met deze infrastructuur gebeurt bij de ontbinding van de VZW of van de sportvereniging of bij wijziging van doel of van werking. Over enige planmatige aanpak is geen sprake. Ter zake is geen sprake van correlatie met de infrastructuur zoals deze door de overheid wordt gepland. Ik vrees dat het amendement van de heer Breyne hieromtrent geen garanties geeft.

Bovendien, mijnheer de Minister, collega's, gaan wij van een jarenlange poging van ontzuiling naar een duidelijke, nieuw gewilde verzuiling, waarbij minder rijke of arme clubs — en ik denk in dit verband onder meer aan de arbeiderssport — niet aan hun trekken zullen komen.

Gezien het grote aantal nationale verenigingen en hun vertakkingen stelt zich binnen het globale kader de vraag aan welke clubs wel en aan welke niet zal worden tegemoet gekomen. In-

Seeuws

dien aanvragen bij de Minister ter tafel liggen van gelijkaardige clubs, zelfs uit dezelfde stad, over een gelijkaardig ontwerp aan wie zal wel en aan wie zal geen subsidie worden verleend? Hieromtrent is kennelijk geen enkel uitsluitsel.

Artikel 8 is een belangrijk artikel omdat het in relatie staat met een ander decreet handelend over de gemeentelijke infrastructuur. Het artikel 8 van voorliggend ontwerp stelt dat geen subsidies voor privé-infrastructuur zullen worden verleend. Trouwens, als ik me goed herinner, was dit één van de amenderingen — aan gemeenten waar de aanwezige sportinfrastructuur — lees dus de overheids-sportinfrastructuur — voldoet aan de gestelde 100 procentnormen van het decreet van 1976 met betrekking tot de subsidiëring van weddetoelagen aan sportfunctionarissen in erkende gemeentelijke sportcentra.

Wat kan dit artikel tot gevolg hebben? Het gevolg **kan zijn** dat degemeenten, die nu al zo veel financiële moeilijkheden hebben, rustig afzien van enige eigen inspanning inzake het verwerven van sportinfrastructuur en hun verplichtingen om deze infrastructuur te bekomen niet ten volle uitbouwen, eventueel in afspraak dat de privé-sector dit probleem wel zal opvangen.

Mijnheer de Minister, wij bewegen ons hier misschien wel op de gevaarlijke weg die ook de bibliotheeksector is opgegaan, toen wij dachten dat wij allen samen een hanteerbaar model van ontzuiling van het bibliotheekwezen hadden mogelijk gemaakt en waar wij zien dat de gevolgen van de niet-toepassing, de onwettelijke niet-toepassing van het decreet op het bibliotheekwezen in vele gemeenten nefast is. Anderzijds is het gevaar van overlapping en van dubbel gebruik vanzelfsprekend niet ondenkbaar.

In artikel 11 van het decreet wordt gesteld dat geen subsidie voor weddetoelagen en werkingstoelagen aan deze gesubsidieerde privé-sportinfrastructuur zal worden gegeven.

De vraag is natuurlijk of met het invoeren van het principe van subsidië-

ring voor het realiseren van die infrastructuur, niet als vanzelfsprekend de verwachting wordt geschapen dat dit zo niet vandaag dan toch morgen tot de mogelijkheden behoort. Als de verwervers van deze overheidsmiddelen voor het realiseren van private sportinfrastructuur nadien komen aankloppen en beweren de uitbating zelf niet meer te kunnen dragen, dan lijkt het toch logisch dat die sportinfrastructuur niet verloren gaat maar dat de overheid, lokaal of nationaal, bijspringt om zowel de werkings- als de personeelskosten te dragen. Op die manier gaan wij naar een ongebreidelde en ongeplande subsidiëring van de private sportinfrastructuur.

Artikel 8, waarover daarnet sprake sluit zwembaden uit van subsidiëring. Vraag is waarom men niet duidelijk ook een aantal andere voorbeelden heeft toegevoegd. Ik denk onder meer aan paardensport- en tennisterreinen en dergelij ke wanneer zij voor competitie geschikt zijn.

Het decreet stelt in feite ook geen enkele eis inzake de toegankelijkheid zowel op sportief gebied voor de lokale bevolking, de gewone sportbeoefenaar of de sportbeoefenaar van een andere club, evenmin als op pluralistisch gebied, waardoor we dus het gevaar van verzuiling zien opduiken. Ook is er geen enkele beperking of controle op een eventuele discriminerende opleg van toegangsprijzen. Men kan een bepaalde sportinfrastructuur, gesubsidieerd met overheidsmiddelen, voor sommige sportclubs zodanig afremmen dat men alleen een zeer elitair geselecteerd publiek kan toelaten, alhoewel zij ten dele is gerealiseerd met geld van iedereen. Er is ook geen enkele voorziening voor controle op de rekeningen en begrotingen van de club die beroep zou doen op subsidiëring.

Alhoewel ik de toespelingen van de heer Breyne begrijp vind ik dat hij zich ietwat te denigrerend heeft uitgelaten omtrent het feit dat een deel van de Commissieleden uitdrukkelijk advies heeft gevraagd aan de Hoge Raad voor de Sport. Persoonlijk lijkt dit mij normaal. Reeds vroeger werd er een, zij het ietwat summier, advies gegeven, summier omdat de Hoge Raad

voor de Sport zich unaniem uitsprak tegen het principe van de privatisering van de sportinfrastructuur. Zo eenvoudig is dat. Men heeft daar vroeger lange discussies over gehad om uiteindelijk toch de weg van overheidsinfrastructuur te kiezen, opdat de sport voor iedereen toegankelijk zou zijn, zonder enige discriminatie of uitsluiting en ten einde de overheidsmiddelen zo efficiënt mogelijk aan te wenden. Er werd echter gezegd dat dit onmogelijk was omdat het tegenstrijdig zou zijn met alle voordien gehanteerde principes. Meer uitleg was er niet nodig. De Hoge Raad heeft trouwens op ons verzoek een lijst van de bestaande infrastructuur gegeven.

Mijnheer de Voorzitter, het spijt mij ten zeerste dat ik de fysische mogelijkheid niet had, onder meer door de wijziging van de agenda, om mij met voldoende kracht en overtuiging, namens onze unanieme fractie, tegen dit nefaste voorstel te verzetten. Maanden lang hebben wij in de Commissie van de Raad gepoogd onze collega's ervan te overtuigen dat wij gelijk hadden, maar zijn daar blijkbaar niet in geslaagd, alhoewel ik uit persoonlijke contacten heb kunnen opmaken dat er twijfel bestaat in hoofde van een aantal van onze collega's.

Collega Diegenant, die een actief lid is van de Commissie, zal het mij allicht niet ten kwade duiden dat ik van oordeel ben dat hij misbruik maakt van een toevallige meerderheid om zijn verzuilend en privatiserend voorstel op dit moment door te drukken.

Ik zeg het zeer duidelijk, mijnheer de Minister, dat ik voor onze bevolking hoop dat het nooit zal worden toegepast, want dat is een beetje de hypocrisie van het laatste artikel van dit decreet.

Met de meeste overtuiging zullen wij dan ook tegen dit voorstel stemmen. Tot nader order nodig ik een meerderheid van deze Raad uit dat ook te doen, **(Applaus bij de SP)**

De Voorzitter : De heer Breyne heeft het woord.

De heer P. Breyne : Mijnheer de Voorzitter, mag ik als verslaggever een opmerking maken betreffende de laatste

Breyne

bedenking van de heer Seeuws, waar hij onze collega Diegenant enigszins beschuldigt gebruik gemaakt te hebben van een toevallige meerderheid in de Commissie.

Als verslaggever wil ik er ten eerste op wijzen dat de Commissie werd bijeengeroepen op grond van artikel 22-3 van het reglement en, ten tweede, dat aan de stemming inderdaad niet door een zeer groot aantal leden van de Commissie werd deelgenomen, maar toch door leden van meerdere fracties die in alle geval een meerderheid van deze Raad vertegenwoordigen.

Het ging dus niet om een verrassingsstemming en een toevallige meerderheid.

De heer W. Seeuws : Dat was ook helemaal mijn bedoeling niet.

Ik bedoelde dat onze collega van de meerderheid, die zich feitelijk in deze Raad heeft gevormd, heeft **gebruik** gemaakt. Ik bedoelde dus **dé** meerderheid.

Minister K. Poma : Wanneer ik het goed begrijp is een meerderheid zonder de socialisten toevallig en een meerderheid met de socialisten bestendig.

De Voonitter : Mijnheer de Minister, dat is een interpretatie die ik aan u overlaat.

De heer Van Elewyck heeft het woord.

De heer J. Van Elewyck : Na een interventie van een lid van de Executieve en omdat een lid van de Executieve over de SP-fractie heeft gesproken, wens ik het woord te voeren.

Minister K. Poma : Ik had het over „toevallig”.

De heer J. Van Elewyck : Mijnheer de Voorzitter, ik betreur ten zeerste dat de Gemeenschapsminister van Cultuur, die deel uitmaakt van de Executieve, waarin alle fracties proportioneel zijn vertegenwoordigd, het nodig heeft geoordeeld zeer belasterende woorden tegenover de SP-fractie uit te spreken. De Minister legt onze fractie bedoelingen in de mond die hier door

niemand zijn uitgesproken. Ik zou de Minister willen vragen die woorden hier in te trekken.

Minister K. Poma : Ik wil die woorden onmiddellijk herroepen wanneer ik weet wat het woord „toevallig” betekent.

De heer J. Van Elewyck : Mijnheer de Minister, ik zal vragen dat men u een woordenboek bezorgt.

De Voorzitter : De heer De Beul heeft het woord.

De heer A. De Beul (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, het voorstel van decreet dat ~~door~~ collega Diegenant werd voorgesteld tot subsidiëring van werken tot het oprichten en/of verbeteren van de private sportinfrastructuur werd in de Commissie inderdaad slechts aangenomen met 5 stemmen tegen 1 stem, terwijl het aantal leden dat in de Commissie zelt, normaal 15 bedraagt.

Deze stemming is gebeurd volkomen conform de voorschriften van het reglement, maar de stemming duidt er niettemin op dat de voorstanders van het decreet niet zo erg talrijk waren.

Wat nu de aangelegenheid ten gronde betreft, kunnen wij ons grosso modo aansluiten bij wat collega Seeuws hier daarnet heeft naar voren gebracht.

Wij gaan evenmin akkoord met het decreet en beschouwen het in grote mate als nefast. Wij gaan niet akkoord, ten eerste, om redenen van principiële aard. Collega Diegenant geeft die redenen zelf weer in zijn memorie van toelichting, want daarin geeft hij duidelijk te kennen dat hij wil streven naar iets wat in onze Gemeenschap zo vaak wordt aangeklaagd, namelijk verzuiling of netvorming.

In zijn memorie van toelichting is er een passus die dat onomstotelijk weergeeft ; ik citeer : „0 nderhavig voorstel wil het mogelijk maken dat ook private, niet commerciële verenigingen aanspraak kunnen maken op overheidssteun terzake. Wat tot de traditie behoort in het onderwijs en in vele takken van de volksgezondheid en de welzijnssector, moet ook binnen de sportfactor van gezondheid,

welzijn en cultuur, kunnen.”

Iedereen in ons land en vooral al degenen die op wetenschappelijke wijze onze begrotingen onderzoeken, komen tot de conclusie dat precies de verzuiling en de netvorming ons enorm veel geld kosten. Al het mogelijke zou moeten worden gedaan om op de vlakken waar de verzuiling nog niet is ingebouwd of waar zij tot op heden nog beperkt is gebleven, te vermijden dat zij ook maar wordt aangemoedigd.

In de memorie van toelichting bij het voorstel van decreet van collega Diegenant, wordt precies gezegd dat men die verzuiling en netvorming wil in het leven roepen. Wij kunnen dit standpunt absoluut niet bijvallen en sluiten ons aan bij het beleid dat de jongste 20 jaar op dit terrein door alle Ministers van Cultuur, daarbij gesteund door de meerderheid in dze Raad, werd gevoerd.

Wij kunnen ook niet akkoord gaan met het decreet om redenen van financiële aard. Dit is trouwens tijdens de Commissiewerkzaamheden duidelijk gebleken. Er zijn daarvoor geen middelen voorhanden en collega Diegenant heeft op generlei wijze kunnen aantonen waar die financiële middelen ineens zouden kunnen vandaan komen. Het is hem welbekend – de Minister heeft het hem in de Commissie meegedeeld – dat voor 600 miljoen aanvragen voorradig zijn voor de betoelaging door de overheid van gemeentelijke sportinfrastructuur. Onze Gemeenschap kan dus niet volgen wat de verplichtingen betreft die zij op zich heeft genomen ten opzichte van de gemeentelijke sportinfrastructuur. Het gaat zeker niet op dat wij hiernaast dan nog een mogelijkheid in het leven zouden roepen om de private sportinfrastructuur te betoelagen, terwijl hiervoor absoluut geen financiële middelen voorhanden zijn.

Dat iedereen dit beseft blijkt trouwens uit artikel 12 van het decreet zoals het in de Commissie is aangenomen. Daarin staat : „De Executieve bepaalt de datum waarop dit decreet in werking treedt.” Gelet op de benarde financiële toestand van de Vlaamse Gemeenschap zal dit nog wel jaren

De Beul

duren. Ik wens er derhalve collega Diegenant op te wijzen dat de tekst die hij ons vraagt te stemmen dan ook niet meer dan een intentiedecreet is, dat in bepaalde middens misschien wel goed zal overkomen, maar dat door geen enkele financiële realiteit geschraagd wordt. Het komt in feite neer op het bedriegen van de goe gemeenten en op electoraal boerenbedrog. *(Applaus bij de W)*

De Voorzitter : De heer Diegenant heeft het woord.

De heer A. Diegenant (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, de kritiek in de Commissie uitgebracht ten aanzien van dit voorstel werd hier op de tribune herhaald. Na de objectieve verslaggeving van de rapporteur meen ik dat zij zelfs dan nog haar plaats kon vinden.

Vooraleer de positieve aspecten van dit voorstel te onderstrepen, zou ik daarom nog kort willen ingaan, vooral ten overstaan van collega Seeuws, op een aantal van zijn aantijgingen. Zo mag ik het misschien wel noemen. Ik wil het doen met de beste bedoeling, ten einde zijn gemoedsrust te kunnen herstellen

U is uitgegaan, collega Seeuws van de stellingen door onze voorganger, de heer Van Elslande, geponeerd, daarbij verwijzend naar 1964. Iedereen in dit halfroond weet dat de heer Van Elslande een groot voorstander was van het subsidiariteitsbeginsel. In 1964 heeft hij echter vastgesteld dat er in de sector van de culturele behoeftenvoorziening vanwege de overheid een gebrek aan initiatief was, waardoor de culturele behoeftenvoorziening in meer gedemocratiseerde omstandigheden zou kunnen doorgevoerd worden. Vandaar dat hij op dat ogenblik geponeerd heeft dat de overheid hier een belangrijke taak van initiatiefnemer was weggelegd.

De heer W. Seeuws : Hij heeft de uitsluitende taak hiervan aan de overheid toegewezen. Volgens hem bestond de enige oplossing om de toekomst veilig te stellen erin dat de overheid deze taak tot zich zou nemen.

De heer A. Diegenant : Ik heb de eer gehad de colleges van de heer Van Elslande te mogen overnemen. Ook heb ik zijn werk in verband met deze aangelegenheid gelezen. Het is in geen geval zo dat hij ten aanzien van de sport, net zoals voor de cultuur, de subsidiariteit van het overheidsinitiatief als beginsel heeft afgeschafte of verworpen.

Waar u een gebrek aan planmatigheid voorziet, wordt precies in dit decreet de planmatigheid ingebouwd, die reeds zolang gevraagd wordt door degenen die met de sportinfrastructuur bezig zijn en erom bekommerd.

Tot nu toe is er geen doelmatigheid, hier wordt ze ingebouwd.

In verband met een eventueel overaanbod nodig ik u uit alle wetenschappelijke literatuur hieromtrent te lezen. Dadelijk zal ik aantonen dat wij in Vlaanderen ongeveer aan de helft van de streefnorm zijn. U heeft gevraagd welke middelen er ingebouwd zijn om misbruiken te voorkomen.

Welnu, ze zijn zeer duidelijk ingebouwd. De subsidiemiddelen kunnen worden gerecupereerd. De Executieve kan daartoe alle maatregelen treffen.

U stelt de vraag naar de Hoge Raad. De Hoge Raad heeft inderdaad gezegd dat er op dit ogenblik onvoldoende middelen zijn om een beleid te voeren zoals het zich noodzakelijk, gelet op de bestaande hoeveelheid infrastructuur, aandient. Het is precies om het aanbod aan infrastructuur te kunnen verhogen met de middelen die er steeds minder zijn, dat wij dit initiatief nemen.

Wij komen dus tegemoet – dit wordt ook door de Hoge Raad ondersteund – aan een fundamentele behoefte.

Tenslotte is er de verzuiling. Als er één domein is waar de verzuiling in de verenigingen zeker niet bestaat, op enkele uitzonderingen na, die zeker niet de meerderheid vormen in aantal noch in volume, dan is het wel in de sport en in de verenigingen die wij precies met dit decreet bedoelen

Mijnheer de Voorzitter, de verslaggever heeft eraan herinnerd dat wij het

decreet, dat vandaag wordt besproken, op 22 december 1981 hebben ingediend. Ik kan de kritiek, met ideologisch uitgangspunt, van collega Seeuws begrijpen. Hij is consequent, gezien de kritiek uitgebracht op het ogenblik van de indiening. Ook toen heeft de SP niet mee ondertekend. Alle andere fracties echter in de Raad hebben dit decreet mee ondertekend, dus ook de fractie van collega De Beul. Het mag onder de aandacht van dit parlement gebracht.

Wij hebben het in 1981 ingediend. Toen reeds was te voorzien dat, gelet op de economische toestand en de situatie van de lokale en centrale overheidsfinanciën, alleen een zich aanpassend beleid de nog bestaande grote behoefte aan sportinfrastructuur zou kunnen bevredigen

In Vlaanderen was tot dan toe, en nu nog, de infrastructuur vooral opgericht door de overheid, de infrastructuur van het vrij onderwijs en enige particulieren niet te na gesproken. Deze trend zou niet volgehouden worden. De vrije val die de investeringskredieten voor de sportinfrastructuur vanaf 1982 kenden, gaf degenen die een bijsturing van het beleid voorstonden, gelijk

Het particuliere initiatief diende bijkomend aangesproken en aangemoedigd om de tekorten aan sportinfrastructuur op te vangen, vooral dan waar deze zich voordoen ten aanzien van zowel het lokale als het landelijke verenigingsleven.

Voor Vlaanderen betekende dit in de sportsector inderdaad, en hier onderschrijf ik de opmerking van collega Seeuws, een belangrijke, maar een noodzakelijke wending in het beleid.

Het beginsel van het subsidiëren van de oprichting of het verbeteren van particuliere infrastructuur bestond evenwel reeds in ons land. Het werd toegepast voor het vrij onderwijs, het werd toegepast – zij het voor veel geringere bedragen – dat geef ik toe – dan voorzien in ons decreet – in de Franse Gemeenschap sedert het decreet van 20 december 1976 en in de Duitse Gemeenschap sedert het reglementair besluit van 3 juli 1979.

Het voorliggend decreet voorziet in

Diegenant

de mogelijkheid van een subsidie van 50 procent voor werken van één tot twintig miljoen. Wat, zo het niet alle verenigingsbehoeften dekt, toch niet onbelangrijk is!

Wel zijn een aantal bepalingen voorzien die een werkelijke sportbehoeftebepaling moeten verzekeren. Zo kan de Minister bepalen welke delen in het aankoop- of bouwdoosier hij toelaagt, waarbij uiteraard in de eerste plaats de primaire gedeelten van de infrastructuur, die rechtstreeks op de sport zijn gericht, worden bedoeld. Tevens dient een planning van de sportinfrastructuur over Vlaanderen opgesteld. Er is inspraak van de Hoge Raad voor de Lichamelijke Opvoeding en de Sport bij de opstelling van deze planning zowel als bij de uitvoering ervan. Dubbelgebruik met de openbare sportinfrastructuur wordt vermeden, zelfs uitgesloten. Dit houdt in dat dit decreet in de eerste plaats toepassing zal vinden in de gemeenten waar globaal aan de minimale behoeften inzake infrastructuurvoorziening niet is voldaan.

Het nut van dit decreet is dus evident. Ik wil er echter nog aan toevoegen :

- dat het decreet zich richt naar een nieuwe actieve groep uit de bevolking, met name de vele open verenigingen die zich naast de overheid en de onderwijsinstellingen situeren ;
- dat het subsidiëringspercentage 10 ten honderd lager ligt dan voor openbare infrastructuur, namelijk 50 ten honderd in plaats van 60 ten honderd ;
- dat de overheid voor deze infrastructuur geen lasten draagt inzake onderhoud en beheer ;
- dat het de particuliere gebruiker van sportinfrastructuur in veel grotere mate betreft en responsabiliseert ;
- dat het decreet via de bouwsector, ongetwijfeld een bij komende stimulans zal bieden aan de economische activiteit in Vlaanderen.

De Vlaamse Executieve zal de inwerkingstelling van dit decreet – eens goedgekeurd – dan ook spoedig willen overwegen en er meteen een vol-

doende krediet willen voor voorzien.

Het belangrijk multiplicatie-effect dat van dit stimuleringskrediet mag verwacht worden, laat me toe deze wens uit te spreken.

Mag nu verwacht worden dat doorheen dit decreet alle sportinfrastructuurbehoeften in Vlaanderen kunnen opgevangen worden ? Zeker niet.

Laten wij eerst stellen dat de te halen normen qua sportinfrastructuur voor Vlaanderen in 1976, naar aanleiding van het decreet op het verstrekken van weddetoelagen aan de sprotfunctionarissen, werkzaam in **gemeentelijke** sportcentra, laag werden gesteld.

Zeker laten deze normen niet toe dat elke burger, eens per week een uur actief aan sport zou doen, wat een minimale gezondheidsnorm is.

Wat de zaalinfrastructuur betreft werd de te halen minimale norm bepaald op 0,12 m² per inwoner. Eenieder aanvaardt thans – en dit op basis van objectiefwetenschappelijke gegevens – de norm van 0,20 m² per inwoner ; wat dan ook in de literatuur als een streefnorm wordt vooropgezet. In een aantal gemeenten kan dit decreet helpen deze norm te halen, zelfs te overschrijden, in een aantal gevallen echter niet.

Werd in Vlaanderen, vooral door de openbare besturen en dat tussen de jaren 1970 en 1981, een bijzondere inspanning geleverd voor het bouwen van sportinfrastructuur, dan gaat het hier veelal om „gebruikssportinfrastructuur” zonder veel accommodatie voor **publiek.Sport** moet in de eerste plaats bedreven worden. Toch mag de nood aan degelijke publiekaccommodatie niet onderkend worden.

Zonder dat dit decreet zich richt op grootschalige infrastructuur wat de oprichting ervan betreft, kan het in een aantal gevallen een oplossing bieden voor de modernisatie van particulier infrastructuur met enige omvang.

Belangrijk hierbij is te herhalen dat de gebruikers van dit decreet sportverenigingen moeten zijn met het juridisch statuut van een VZW en dat ze daarenboven een landelijk erkende sportfederatie dienen te zijn die

slechts één tak van sport organiseert of een club dienen te zijn bij dergelijk federatie aangesloten. Deze groep verenigingen ontvangen reeds toelagen in het raam van hun werking ; ze kunnen ook reeds toelagen ontvangen voor sportmateriaal, hun mobiele investeringen. Het betreft dus geen particuliere commerciële ondernemingen, doch wel particuliere instellingen van openbaar nut.

Met dit decreet wordt voor alle nog blijvende en zich aankondigende behoeften aan sportinfrastructuur, sporthallen in het bijzonder, geen oplossing geboden. Waar nog belangrijke tekorten zijn, zoals vooral in Vlaams-Brabant en Brussel, Antwerpen en Oost-Vlaanderen, het zuiden van Limburg en West-Vlaanderen, kan het nochtans een belangrijke bijkomende stimulans betekenen, stimulans naar de particulieren toe zeker, maar die een samengaan op het veld van particulier en openbaar initiatief absoluut niet tegengaat.

Mijnheer de Voorzitter, bij sturing van het beleid die dit decreet mogelijk maakt past in een drievoudige optiek:

- het wil meer doen met minder middelen ;
- het wil een stimulans zijn om beter te beantwoorden aan de objectieve behoeftenberekeningen, waar gesteld wordt dat Vlaanderen op dit ogenblik de helft haalt aan overdekte sportinfrastructuur van wat nodig is ;
- zonder wat dan ook af te doen van de verdiensten van de overheid in de promotie van de sport voor allen, wil het de vrije verenigingen, de echte dragers van de sportbeoefening, de mogelijkheid helpen bieden hun bijdrage te leveren tot de noodzakelijke sportinfrastructuur.

Vanuit deze optiek ligt dit voorstel dus duidelijk in de lijn van de door het nationaal Parlement goedgekeurde wet, waarbij de belasting die diende betaald te worden op de inkomsten geput uit publiciteitsborden rondom sportvelden en -omlopen en in sportzalen werd afgeschaft.

Ik dank dan ook van harte de Minister, de collega's en verslaggever in het bijzonder, die bijdroegen – en naar ik

Poma

hoop verder zullen bijdragen- tot het tot stand komen en in uitvoering brengen van dit decreet. (*Applaus*)

De Voorzitter : Minister Poma heeft het woord.

Minister K. Poma (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, ik zal in telegramstijl antwoorden.

Ik ben het principieel eens met het voorstel van decreet. Het voorstel is eigenlijk een kaderdecreet want in artikel 10 staat immers : De Executieve bepaalt de procedure voor de aanvraag, de betekening van de toezegging, de betaling en terugvordering van de subsidies. Het gaat hier dus duidelijk, mijnheer Breyne, om een kaderdecreet.

Bij het vorige ontwerp van decreet werd mij gevraagd waarom ik het niet heb uitgebouwd tot een kaderdecreet en hier, waar het eigenlijk gaat om een kaderdecreet, maken sommige leden bezwaar tegen de procedure. Dat bewijst nog maar eens hoe moeilijk het is om een evenwicht te vinden.

De vraag werd opgeworpen of de privé-sportinfrastructuur nu reeds wordt betoelaagd of gesteund door de overheid. Dat gebeurt, mijnheer Seeuws, en zelfs in grote mate. Ik geef een paar voorbeelden. De gemeente Anderlecht wordt bestuurd door een homogeen socialistisch college. Dit college heeft beslist om aan FC Anderlecht het gemeentelijk stadion te verhuren gedurende 99 jaar à 1 frank per jaar. De stad Antwerpen bestuurd door een SP-CVP-college heeft indertijd beslist om het Beerschot-stadion aan te kopen- het is nu niet omdat ik supporter ben van FC B eerschot dat ik dit voorbeeld aanhaal - en dit gemeentelijk stadion dan ter beschikking te stellen van de privé-voetbalclub Beerschot. Zijn dat geen vormen van steun van de overheid aan privé-sportorganisaties ?

De heer Seeuws zegt dat dit niet kan en dat dit niet mag, maar het geschiedt al op grote schaal. De colleges, waarvan zijn partijgenoten deel uitmaken, hebben destijds - niet via subsidiëring maar door aankoop of

verhuring - privé-clubs gesteund.

De heer J. Van Elewyck : Mijnheer de Minister, mag ik even onderbreken opdat er geen misverstand zou ontstaan U zegt dat dit een vorm van subsidiëring is. Bedoelt u een vorm van subsidiëring van de infrastructuur of een vorm van subsidiëring van bepaalde sportclubs ? Dat is mij uit uw reactie niet duidelijk.

Ik meen dat dit ontwerp handelt over de subsidiëring van privé-infrastructuur. In de voorbeelden die u hebt gegeven, hoor ik nergens iets over de subsidiëring van infrastructuur.

Minister K. Poma : Mijnheer Van Elewyck, u moet goed luisteren. Ik heb niet gezegd gesubsidieerd, wel gesteund. De twee voorbeelden die ik aanhaal, zijn voorbeelden waarin privé-clubs worden gesteund.

De heer J. Van Elewyck : Gaat dit ontwerp van decreet over clubs of over privé-infrastructuur ?

Minister K. Poma : Privé-clubs kunnen uiteraard - want wij leven niet in een communistisch land - worden gesteund op de een of andere wijze.

Voor u is dat misschien niet interessant maar voor de clubs is het dat wel degelijk

De heer J. Van Elewyck : Ik vrees dat er een misverstand blijft bestaan over de materie waarover wij het hebben.

Minister K. Poma : Voor mij is er geen misverstand.

Dit is een vorm van steun via subsidiëring.

Wat ik heb aangehaald, is geen subsidiëring van infrastructuur maar verkoop of verhuring. Ook dat is een vorm van steun aan een privé-club.

De heer J. Van Elewyck : U blijft spreken over vormen van subsidiëring . . .

Minister K. Poma : Van steun !

De heer J. Van Elewyck : . . .van steun en/of subsidiëring van clubs terwijl ik de mening ben toegedaan dat het ontwerp van decreet gaat over subsidiëring van privé-sportinfrastructuur.

Ik zou niet graag hebben dat de supporters van Beerschot het Olympisch stadion van Antwerpen verwarren met de voetbalclub. Ik wil U behoe-

Volksvertegenwoordiger A. Diegenant (CVP), initiatiefnemer voor het decreet-subsidiëring particuliere sportinfrastructuur. Achter hem : CVP-Senator F. Vangronsveld

Van Elewycck

den voor die verwarring.

Minister K. Poma : De supporters van Beerschot hebben al genoeg zorgen opdat zij zich daar niet zouden mee bezig houden.

Tenslotte bepaalt het laatste artikel : „De Executieve bepaalt de datum waarop dit decreet in werking treedt.”

Ik wil er ogenblikkelijk aan toevoegen dat op onze begroting 1985 117 miljoen is ingeschreven voor de gemeentelijk sportinfrastructuur. Dit bedrag is teruggelopen want in 1982 bedroeg het 280 miljoen. Die regressie is het gevolg van besparingen.

Zoals de heer De Beul heeft gezegd zijn er voor 600 miljoen aanvragen. Ik heb in de Commissie gezegd – en herhaal het hier – dat er natuurlijk geen sprake van kan zijn dat de kredieten, die zijn goedgekeurd voor de gemeenten en die nu onvoldoende zijn, want wij kunnen slechts tegemoet komen aan een vijfde van de aanvragen, worden overgeheveld ten voordele van de privé-sportinfrastructuur. Daar mag niet worden aan getornd, wat ik trouwens in de Commissie duidelijk heb gesteld.

Mocht de Executieve over meer middelen beschikken voor de financiering van gemeentelijke sportinfrastructuur, zou de Executieve kunnen beslissen over te gaan tot de subsidiëring van privé-sportinfrastructuur.

De heer A. De Beul : Dat zal nog lang duren.

Minister K. Poma : Dit mag echter niet ten koste van de subsidiëring van de gemeentelijke sportinfrastructuur gaan.

Daarom wordt trouwens gestipuleerd „De Executieve zal beslissen...” Laten wij hopen dat het ogenblik komt waarop de Executieve over ruimere financiële middelen kan beschikken, niet alleen voor de subsidiëring van de sportinfrastructuur, maar voor alle materies waarvoor de 9 Ministers bevoegd zijn. Dit is een verzuchting die niet enkel bij uw partij maar ook in onze partij leeft. (**Applaus bij PVV en CVP**)

De Voorzitter : De heer Seeuws heeft het woord.

De heer W. Seeuws (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, ik kom even op de tribune allereerst om de Minister te danken voor zijn toelichting over de beschikbare middelen en over de begroting, maar ook om een misverstand uit de weg te ruimen in verband met mijn uiteenzetting en zijn antwoord.

Nu weten wij eindelijk waarom het slecht gaat bij Beerschot, namelijk omdat de Minister één van de weinige zo niet de enige supporter is van deze voetbalploeg. (**Gelach**) Maar daar gaat het niet om.

De Minister heeft met zijn voorbeeld precies aangeduid wat ik heb willen zeggen. Ik heb gevraagd of dit decreet hic et nunc nu nodig is, daar waar ons precieze gegevens ontbreken en wij enkel weten dat de gemeenten in sterke mate de privé-sportinfrastructuur subsidiëren of ten laste nemen. Laten wij dit misverstand uit de weg gaan Ik ben het eens met wat de Minister hierover heeft gezegd.

De heer Diegenant wou ik het volgende doen opmerken. Hij heeft onder meer allusie gemaakt op het verschil in de subsidiëring. Deze van het Rijk aan de ondergeschikte besturen bedraagt 60 procent, terwijl onderhavig decreet slechts voorziet in 50 procent. Daarmee heeft hij op geen enkele wijze geen enkele keer geantwoord op twee essentiële punten. De voorwaarden, die dit decreet wil opleggen voor het beheer van sportinfrastructuur, zij niet identiek. Voor sportinfrastructuren van ondergeschikte besturen zijn deze zeer streng wat het pluralisme in het beheer aangaat. Ten tweede, u waarborgt de toegankelijkheid niet noch voor de ander-sportclubs die niet tot deze federatie behoren noch voor de bevolking. Dat is ook een algemene voorwaarde in verband met de overheidssportinfrastructuur.

Ik wil nog een laatste opmerking maken. Minister Coens heeft door zijn maatregel in verband met het gebruik van de infrastructuur van de rijkscholen, een maatregel die niet werd doorgetrokken tot de gebouwen van de scholen van het vrij onderwijs, heel

wat sportclubs gedwongen af te haken. Sommige bestaan niet meer omdat zij op andere plaatsen geen vervanglokalen hebben gevonden. Wanneer u het geld hebt gevonden voor de toepassing van het decreet, dan zou u een deel van dat geld kunnen gebruiken – dat hebt u op een bepaald moment zelf gezegd – voor het toegankelijk maken van de rijksschoolgebouwen voor de sportverenigingen. Daarmee zou u een bijzonder goede daad stellen

De heer Diegenant : Maar dan ook voor het vrij onderwijs.

De heer Seeuws : Dat is al het geval, mijnheer Diegenant.

De Voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? (Nee) Aangezien niemand meer het woord vraagt, verklaar ik de algemene bespreking gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De Voorzitter : Aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet van de heer Diegenant C.S. betreffende de subsidiëring van het oprichten, verbeteren en/of aankopen van particuliere sportinfrastructuur.

De tekst aangenomen door de Commissie wordt als basis voor de bespreking genomen

Artikel 1

Dit decreet regelt eenaangelegenheid bedoeld in artikel 59bis van de Grondwet.

– **Aangenomen**

Artikel 2

Binnen de grenzen van de daartoe voorziene begrotingskredieten, kunnen toelagen worden verleend aan de sportverenigingen voor het oprichten, verbeteren en/of aankopen van onroerende sportinfrastructuur.

– **Aangenomen**

Artikel 3

De in artikel twee vermelde verenigingen dienen op het ogenblik van de subsidieaanvraag sedert ten minste vijf jaar te bestaan onder de vorm van

Voorzitter

een vereniging zonder winstoogmerk. Ze dienen erkend te zijn als landelijk georganiseerde sportfederatie die daarenboven slechts één tak van sport organiseert, of bij een dergelijke federatie aangesloten te zijn. Gemeentelijke verenigingen zonder winstoogmerk vallen niet onder de toepassing van dit decreet.

— *Aangenomen*

Artikel 4

De vereniging die om toelagen verzoekt dient :

- in geval van oprichting, eigenaar te zijn van de grond waarop de gesubsidieerde infrastructuurwerken worden verricht ;
- in geval van aankoop, ook eigenaar te zijn van de grond waarop de infrastructuur is opgetrokken ;
- in geval van verbetering, op het ogenblik van de betekening van de toelage eigenaar te zijn van het gebouw.

In geval van vervreemding binnen twintig jaar na de betekening van de toezegging van de toelage, kan de verleende subsidie worden teruggevorderd.

— *Aangenomen*.

Artikel 5

De totale kostprijs van de in artikel twee vermelde oprichtingen, verbeteringen en/of aankopen moet ten minste één miljoen frank bedragen en mag het bedrag van twintig miljoen frank niet overschrijden.

Deze bedragen zijn gekoppeld aan de index der kleinhandelsprijzen.

De Executieve bepaalt de aard van de aankopen en werken en de maximumbedragen ervan die in aanmerking komen voor subsidiëring.

— *Aangenomen*.

Artikel 6

De toelage bedraagt vijftig ten honderd van het bedrag van de voor subsidiëring aanvaarde uitgaven.

— *Aangenomen en*.

Artikel 7

Geen subsidies kunnen worden verleend op basis van dit decreet voor sportinfrastructuur gelegen in gemeenten waar de hoeveelheid aanwezige sportinfrastructuur honderd ten honderd beantwoordt aan de normen gesteld in het decreet van 7 december 1976 betreffende de toekenning van weddetoelagen voor sportfunctionarissen belast met de animatie en die werkzaam zijn in erkende gemeentelijke sportcentra die de sport en de sportieve vrijetijdsbesteding in de Nederlandstalige gemeenschap bevorderen, gewijzigd bij het decreet van 1 juni 1983.

— *Aangenomen*.

Artikel 8

In de Hoge Raad voor de Lichamelijke Opvoeding, de Sport en het Openluchtlevens wordt een programmingscommissie opgericht.

Deze commissie stelt een programmering op voor de sportinfrastructuur binnen de Vlaamse Gemeenschap, en verleent advies aan het lid van de Executieve dat de sport onder zijn bevoegdheid heeft, over elke aanvraag voor subsidiëring op basis van dit decreet.

— *Aangenomen*.

Artikel 9

De zwembaden worden uitgesloten van de toepassing van dit decreet. Op voorstel van de Hoge Raad voor de Lichamelijke Opvoeding, de Sport en het Openluchtlevens, kan, om reden van verzaadiging, door de Executieve nog andere sportinfrastructuur van de toepassing van dit decreet worden uitgesloten.

— *Aangenomen*

Artikel 10

De Executieve bepaalt de procedure voor de aanvraag, de betekening van de toezegging, de betaling en terug-

vordering van de subsidie.

— *Aangenomen*.

Artikel 11

Artikel 10, § 1 van het decreet van 2 maart 1977 houdende regeling van de erkenning en de subsidiëring van de landelijk georganiseerde sportverenigingen, gewijzigd bij het decreet van 17 mei 1984, wordt als volgt aangevuld :

„De personeelsleden aangenomen voor de uitbating van gesubsidieerde sportinfrastructuur, worden uitgesloten van de toepassing van dit artikel.”

— *Aangenomen en*.

Artikel 12

De Executieve bepaalt de datum waarop dit decreet in werking treedt.

— *Aangenomen*.

De Voorzitter : De artikelsgewijze bespreking is gesloten. Wij zullen donderdag om 16 uur de hoofdelijke stemming over het gehele voorstel van decreet houden.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De Voorzitter : Hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor deze voormiddag.

Wij komen deze namiddag om 14 uur opnieuw bijeen om onze agenda verder af te handelen.

De vergadering is gesloten.

— **De vergadering wordt gesloten om 12.25 uur.**
